

یوہَنَّاے اِلہامئے کتاب

یوہَنَّاے اِلہامئے کتابئے پَجَّار

اِلہامئے کتابئے نبیسوؤک، چار رندا وتی
ناما گپت کہ من یوہَنَّا آن (۰). گیشترین
زانتکارانی ہئیال ہمیش انت کہ اے، ایسا
مسیہئے کاسدین یوہَنَّا انت، ہما کہ تان
سئے سالا ایسائے ہمراہ ات و چارمی
انجیلی نبشتہ کرتگ کہ یوہَنَّاے انجیل
گوشگ بیت.

چہ اے کتابئے وانگا، زانگ بیت کہ
اشیئے نبشتہ کنگئے وهدا ایسائے باورمند
زُلم و زُوراکئے چیرا اتنت. گمان اش انت
کہ اے زُلم و زُور، رومی کئیسر نیرو (۵۴)
تان (۶۸ میلادیا) یا دُمیتیانئے (۸۱ تان ۹۶
میلادیا) زمانگا بوتگ. یوہَنَّاے چند،
پتموس نامین جزیرہیا دراندیہ کنگ
بوتگ ات (۰). پتموس، انچین جاہے ات کہ

رومئے سرکارا، مردم پہ سزایا دیم دانت.

کتاب چُش پندات بیت: ”ایسا مَسیہئے
إلهام، کہ هُدايا آييارا دات تانکہ وتی
هزمتکارانا هما چیزان پیش بداريت کہ اَلَمْ
زوت بئیگی اَتنت“ (). بازینئے هیالا، اے
هبر پہ کتابئے مانا کنگا رهشونی اَنت.

کتابئے دومی و سئیمی دَر، کاگد اَنت کہ
پہ هیت کِلیسایا نبشته کنگ بوتگ اَنت.
کتابئے منتگین بهر اے گپئے سرا اَنت کہ
چه یوهنائے مرکا و رند چے بیت.

اے کتابا راز و رَمز باز مان اَنت و
بازینئے مانا زانگ نبوتگ. پمیشکا ما باید
اَنت وانگئے وهدا اے کتابا چه وت گیشین
مانا مان مکنین. چوناها إلهامئے کتاب، وتی
بازین راز و رَمزے وت مانا کنت؛ کِلیسا،
چراگدان گوشگ بوتگ اَنت ()، هیالا دیم
پہ روما هم بارت.

اے کتابئے دگه هاسین گپئے، هپتئے

هساب انت. هپت چیزئے نام باز رندا گرگ
 بیت، بزان هپت مهر انت () و هر یگیئے
 سرا الکاپیا هبر کنگ بیت. هپتئے رمزی مانا
 ”سرجمی“ انت.

کتابئے بازین چیزئے مانا کنگ ستر
 گران بیت بله کتابئے گلو تچک انت: ایسا
 مسیه واتر کنت و کئیت ().

پیشلبز

- ① ایسا مسیهئے هما إلهام که هدایا
 آیارا دات تان وتی هزمتکاران هما چیزان
 پیش بداریت که آلم زوت بئیگی آنت. آیا
 وتی پریشتگه په وتی هزمتکار یوهنایا
 رئوان دات تان اے إلهام آشکار بیت. ②
- یوهنایا هما چیزانی گواهی دات که
 دیستگ آنتی، بزان هدائے هبر و ایسا
 مسیهئے شاهدی. ③ بهتاور هما انت که
 اے پیشگوئیئے لَبزان په بُرزتئواری و انیت
 و بهتاور هما انت که اے پیشگوئیئے لَبزان

گۆش دارنت و هرچه كه نبیسگ بوتگ،
وتی دلا دارنتش، چیا كه وه د نزیك انت.

دَرهبات

چه یوهنائه نیمگا، په آسیائه (۶-۴)
دمگه هپتین کلیسایان:

چه هماییه جندئه نیمگا كه هست انت،
هست بوتگ و ایگی انت، چه هما هپتین
روهانی نیمگا كه آییه بادشاهی تهته
دیما انت و چه وپادارین شاهد ایسا
مسیه نیمگا شمارا رهمت و ایمنی سر
بات. ایسا مسیه هما اولی انت كه چه
مردگان زندگ بوتگ و دنیاه بادشاهانی
هاکم انت. شان و شوکت و زور، ابد تان
ابد هماییا سر بات كه مارا دوست داریت و
گون وتی هونا مارا چه گناهان آزاتی
کرتگ و دینی پیشوا و بادشاهی جوژی
کرتگ كه آییه هداین پته هزمتا بکنین.
انچش بات. آمین.

٧ بچار، آگۆن جمبران پڊاک انت و

همک چم آيا گنديت،

هما هم که آيئے جانِش تُنگ
تُنگ کرتگ و

زمينئے سجھين کئوم همايئے
سئوبا پُرسىگ بنت.

هئو، انچش بات. آمين.

٨ هداوندين هدا گوشيت: ”بندات
من آن و هلاسى من آن، هما که هست انت،
هست بوتگ و آيگی انت، پُرواک، آ من آن.“

يوهئائے إلهامئے بندات

٩ من، يوهئئا، شمئے برات آن و هما
آزار، بادشاهی و سبر و اوپارا شمئے همراه
آن که مارا ايسائے نامئے سئوبا رسنت. من
هدائے هبر و ايسائے شاهديئے سئوبا

پَتَموسئے جَزیرھا اَتان. (۱۰) ھُداوندئے

رَوچا ھُداے روہ منی دلا پُترت و من
اِشکت کہ پُشتا بُرزین تئوارے بوت،

گَوشئِیگا گَرنائے تئوارے اَت. (۱۱) گَوشتی:

”اے چیزان کہ تئو گندئے، کتابیئے تھا
نبشتہش کن و پہ ھیتینِ کِلیسایان دیمش
دئے، پہ ایپسُس، سَمورنا، پرگاموم،
تیاتیرہ، ساردیس، پیلادلپیا و لئودیکیائے
کِلیسایان.“

(۱۲) من ھما تئوارے نیمگا چک جت کہ

گَون من ھبرا اَت. من کہ چک تَرینت، ھیت

تلاھین چراگدانن دیست و (۱۳)

چراگدانانی نیاما انسانی چُکئیے ڈئولینے
دیسٹن، ذراجین پَشکے گَورا اَتی کہ تان
پادان اَت و سیئنگا تلاھین پئیے بستگ اَتی.

(۱۴) سر و مودی چو پڑما اِسپیت اَتنت،

چو برپا اِسپیت، و چمی چو آسے برانزا.

(۱۵) پادی پورہ تاپتگین بُرنج اَتنت کہ

آسئے کورَھیا رۆک آنت و تئواری چۆ
بازیڻ آپانی تئوارا آت. (۱۶) هیتِ استاری
راستیڻ دستا آت و چه آییئے دیا دودیڻ
تیزین زهمے در آیگا آت. دیمی گۆن وتی
سَرجمین رُژنا چۆ رۆچا دَرپشگا آت.

(۱۷) من که دیست، پوره مُردگے بوتان
و آییئے پادانی دیما کپتان. وتی راستیڻ
دستی منی سرا ایڙ کرت و گوشتی:
”مُترس، من ائولی و آهری آن. (۱۸) من
زندگیڻ آن. من مُرتگ آتان و بچار، نون
زندگ آن، ابد تان ابد. مرک و مُردگانی
جهانئے کلیت منا گۆن آنت. (۱۹) پمیشکا
هرچه که تئو دیست، هرچه که ائون بییگا
إنت و هرچه که دیمترا بیت، نبشتہش کن.
(۲۰) هیتیڻ استار که تئو منی راستیڻ
دستا دیستنت، آیانی و هیتیڻ تلاهیڻ
چراگدانانی راز ایش إنت: هیتیڻ استار
هیتیڻ کلیسایانی پریشتگ آنت و هیتیڻ
چراگدان هیتیڻ کلیسا آنت.“

① په ایپسُسے کلیسائے پریشتگا

نبشته کن:

اے هبر هماییگ أنت که هپتین
استاری راستین دستا أنت و هپتین تلاهین
چراگدانانی نیاما گام جنگا انت. آ چش
گوشیت:

② من تئی کاران زانان، تئی

زهمت گشی و سبر و اوپارا. من زانان که
تئو بدین مردمان سگت نکنے، همایان که
وتا کاسد گوشتگ بله نبوتگ انت، تئو آ
مردم چکاستگ انت و دیستگ که دروگبند
انت. ③ مھر اوشتاتگے و گوْن سبر و
اوپارے هر چیزت په منی ناما سگتگ و
دیمت نبرتگ.

④ بله منا گوْن تئو یک گلگے

هست انت. نون تئو آ پیما مھر کنگا نهائے

۵. ڪه ٻنداتا ڪنگا آتئ. پميشڪا يات ڪن
 ڪه ڇه ڪجا ڪيتگئ. تئوبه ڪن و هما ڪاران
 بڪن ڪه تئو ٻنداتا ڪرتگ آنت. اگن وتي
 پشؤمانى ات زاهر نڪرت، من په تئو پيڊاڪ
 آن و تئى چراگدانا ڇه آيئ جاگها دور
 ڪنان. ۶. بله ترا اء شري هست انت ڪه
 تئو هم ڇه نيڪولاييتانى ڪاران نپرت ڪئ
 و من هم نپرت ڪنان.

۷. هرگسا ڪه گوش پر، گوش بداريت
 ڪه پاڪين روہ گوڻ ڪليسايان ڇه گوشيت.
 هما ڪه سؤبين بيت، من آيا ڇه زندئ هما
 درچڪا ورگئ هگا دئيان ڪه هڏائ بھشتا
 انت.

په سمورنائ ڪليسايا

۸. په سمورنائ ڪليسائ پريشتگا
 نبشته ڪن:

اے هما ائولى و آھريئے ھبر آنت ڪه

مُرتگَات و پدا زندگ بوت. آ چُش گوْشیت:

۹ من تئی آزار و نیِزگاریا سرپد آن

بله تئو هستوْمند ائے. آ کُپرانَ زانان که هما
مردمان کرتگَانت که وتا یهودی گوْشنت
بله یهودی نه آنت. آ شئیتانئے گنیسه آنت.

۱۰ چه آیوْکین آزاران مئرس. بچار،

شئیتان چه شما لهتینا په شمئے چکاسگا
زندانا کنت و تئو تان ده روْچا آزار دئیگ
بئے. تان مرکئے ساھتا وپادار بئے و من ترا
زندئے تاجا دئیان.

۱۱ هرگسا که گوْش پر، گوْش بداریت
که پاکین روہ گوْن کِلیسایان چه گوْشیت.
هرگس که سوْبین بیت، چه دومی مرکا
هچ تاوانے نگندیت.

په پرگاموئے کِلیسایا

۱۲ په پرگاموئے کِلیسائے پریشتگا

نبشته کن:

اے ہمایئے ہبر انت کہ دودیئن تیژین
زہمی گوئن انت. آ چش گوشت:

(۱۳) من زانان تئو کجا جہمند ائے،

ہمؤدا کہ شئیتانئے تہت انت، بلہ تئو منی
نام مہر داشتگ. تئو منی وپادارین شاہد،
آنتیپاسئے وہدا ہم منی سرا باور کنگا
انکار نکرت، ہما آنتیپاس کہ شمئے نیاما
کُشگ بوت، ہمؤدا کہ شئیتان جہمند انت.

(۱۴) بلہ منا گوئن تئو لہتین گلگ ہست.

تئی کرا لہتین مردم ہست کہ بلیامئے
تالیمئے منوک انت. بلیاما بالاک سوچ دات
کہ پہ اسرائیلئے چکان دامے چیر بگیجیت
کہ اسرائیلئے چک، پہ بتان کرتگیں
گربانیگان بورنت و بیراہ و رہندیں ویت
و واب بکننت. (۱۵) ہمے پیما تئی کرا

دگہ لہتین چشین ہم ہست کہ
نیکولایتانی تالیمئے منوک انت. (۱۶)

پمیشکا تئوبہ کن، اگن نہ من پہ تئو زوت

پیداک آن و گوڻ وتی دیئے زهما آیانی
هلاپا جنگے بُنگیجَ کنان.

۱۷) هرگسا که گوڻ پر، گوڻ بداریت
که پاکین روہ گوڻ کلیسایان چے گوڻیت.
هما که سوڻین بیت، من آیا چہ چیر و
پناہین مَنّا بھرے دئیان. من آ مردما
اسپیتین سَنگے هم دئیان که آیئے سرا
نوڳین نامے نبشته انت. اے ناما تھنا هما
زانت که آیا دئیگ بیت.

پہ تیاتیرھئے کلیسایا

۱۸) پہ تیاتیرھئے کلیسائے پریشتگا
نبشته کن:

اے هُدائے چُکئے هبر انت، هماییئے که
چمّی چو آسئے برانزا انت و پادی پوره
تاپتگین برنج. آ چش گوڻیت:

۱۹) من تئی کاران زانان، تئی مھر و
ایمان، هزمت و سبر و اوپارا. تئو ائون چہ

آ کاران گیشتر کنگا ائے کہ ہنداتا
کرتگانٹ.

۲۰) بلہ منا چہ تئو یک گِلگے ہست کہ

تئو ہما جنین، ایزا بلا سگگا ائے کہ وتا
پیگمبرے گوشیت. آتالیم دئیگا انت و
منی ہزمتکاران گمراہ کنگا انت. آیان بیِراہ
و رہبندیں ویت و واب و ہما کُربانیگانی
ورگئے سوْجا دئیگا انت کہ پہ بُتان کنگ
بوتگانٹ. ۲۱) من آیارا وھد داتگ کہ

بلکین تئوبہ بکنت، بلہ آچہ وتی زِنھکاریا
پشوْمان بیگ نلوْٹیت. ۲۲) بچار، من آیا

تھتئے باھوْٹ کنان و ہما کہ گوْن آیا زنا
کنگا انت، آیان سکین آزابیئے تھا دئور
دئیان، اگن آییئے کارانی رَندگیری اش یلہ
ندات و تئوبہ اش نکرت. ۲۳) من آییئے

چُگان وبائے دئیان و کُشان، گڑا سَجھین
کلیسا زانت کہ من ہما آن کہ دل و
ہئیالانی ہالان در گِیجیت و من شما
ھرگسا آییئے کارانی ہسابا مَز دئیان.

بله تیاتیرہئے اے دگہ مردم، شما

کہ اے تالیمئے منووک نہایت و ”شئیتانئے
جھلین رازان“، انچش کہ لہتین گوشت،
شریا سرید نہایت، اے گپان شمارا گوشان:

”شمئے سرا دگہ گرانین بارے نلڈان،

بله هما چیزانی سرا کہ شما وتا مھر
داشتگ، تان منی آیکا وتا انچش بداریت.“

هما کہ سوپین بیت و تان آھرا منی

کاران کنت، من آیا کئومانی سرا واک و
اھتیار دئیان. (۲۷) آگون آسنین آسایا انچو

کئومانی سرا ھکمرانی کنت کہ کونزگ
پرؤشگ بنت. (۲۸) انچین اھتیارے چہ منی

پتئے نیمگا منا رستگ. من آیا سھبئے
استارا ھم دئیان. (۲۹) ھرگسا کہ گووش پر،
گووش بداریت کہ پاکین روہ گوون کلیسایان
چہ گوشت.

پہ ساردیسئے کلیسایا

١) په سارديسئے کليسا ئے پريشتگا

نېشته کن:

اے همایئے هبر أنت که هپتینِ اِستار و
هدائے هپتینِ روھی گوَن أنت. آ چُش
گوَشیت:

من تئی کارانَ زانان. تئو نامے در
٢) اورتگ که زندگ ائے، بله اَسلا مُرتگئے.
آگه بئے و هما چیزانِ مَهر و مُهکم کن که
انگت پَشت کپتگ أنت بله مِرگی أنت. چیا
که من تئی کار دیستگ أنت که منی هدائے
چمان کامل نه أنت. ٣) گُرا تئوبه کن و
هرچه که ترا رَستگ و تئو اِشکتگ یاتِش
کن و مُهرش بدار. اگن آگه نبوتئے، من
دُزکایی کایان و تئو هچ سَریدِ نبئے که من
چه وهدا په تئو کایان.

٤) بله ترا سارديسا لهتینِ مردم هست

که وتی پوُشاكِش پلِیت نکرتگ أنت، آ
اسپیّت پوُش بنت و گوَن من گامِ جَننت

چياَ كه كرزنٽ. (۵) هرگس كه سوڀينَ
 بيت، همِشاني دُئولا اسپيٽ پوڻش بيت. من
 آيئو ناما هچبر چه ”زندئو كتابا“ گار
 نڪنان و وتي پت و پتئو پريشتگاني ديما
 آيا مٿان. (۶) هرگسا كه گوڻش پر، گوڻش
 بداريت كه پاڪين روه گوڻ كليساين چه
 گوڻشيت.

په پيلادليپائو كليسايا

(۷) په پيلادليپائو كليساو پريشتگا
 نبشته ڪن:

اے هبر همائيئيگ انت كه پاڪ و راست
 انت، همائيئيگ كه داوودئو كليتي دستا
 انت. آ چيزا كه آ پچ بڪنت، گسي بند ڪرٿ
 نڪنت و آ چيزا كه آ بند بڪنت، گسي پچ
 ڪرٿ نڪنت. آ چش گوڻشيت:

(۸) من تئي ڪاران زانان. بچار، من
 تئي ديما پچين دروازگه اشتگ كه گسي

بند کَرَتَ نکنت، چیا که تئی زور کم انت و
انگت تئو منی هبر مَنتگ و چه منی ناما
انکار نکرتگ. (۹) بچار، من چه شئیتانئے

گنيسَهئے مردمان لهتین ترا دئیان، چه
همایان که وتا یهودی گوشت بله یهودی
نه انت و دروگ بندنت. بچار، من آیان
پرمايان، آ کاینت، تئی پادانی دیا کپنت
و سرید بنت که من ترا دوست داشتگ.

(۱۰) تئو منی هکم مَنتگ و سبر و اوپار
کرتگ، پمیشکا من هم ترا چه دادرسیئے
ساهتا رگینان که په زمینئے سرا
نشتگینانی چکاسگا سجهین دنیا یا آیگی
انت.

(۱۱) من زوت پیداک آن. هرچه که ترا
هست، مهرش بدار تانکه گس تئی تاجا
پچ مگپیت. (۱۲) هما که سوپین بیت، من
آیا وتی هدائے پرستشگاهئے منکے جوڑ
کنان و آپدا هچبر چه پرستشگاهها در
نئیئت. من آییئے سرا وتی هدا و وتی

هُدائے شہر، نوکین اور شلیمے ناما و وتی
 نوکین ناما نبشتہ کنان. نوکین اور شلیم چہ
 منی ہدائے نیمگا، چہ آسمانا ایّر کئیت. (۱۳)
 هرگسا کہ گوّش پر، گوّش بداریت کہ
 پاکین روہ گوّن کلیسایان چہ گوّشیت.

پہ لئودیکيائے کلیسایا

(۱۴) پہ لئودیکيائے کلیسائے پریشتگا
 نبشتہ کن:

اے ہبر ”آمین“، وپادار و راستین شاہد،
 ہدائے اڈ کرتگیّنانی سرچمگئے ہبر انت. آ
 چش گوّشیت:

(۱۵) من تئی کاران زانان کہ تئو نہ
 سردمہر ائے و نہ گرم جوّش. ذریگتا تئو یا
 سارت بوتینئے یا گرم. (۱۶) نون کہ تئو
 شیرگرم ائے، نہ گرم ائے و نہ سارت،
 پمیشکا من ترا چہ وتی دپا شانان. (۱۷)
 تئو گوّشئے کہ ”من هستؤمند آن، من مال

و دئولت گتگ و منا هچ چیزے زلورت
 نه انت، “بله تئو سرپد نه اے که بدھال،
 بزرگ، نيزگار، کور و جاندر اے. (۱۸) من ترا
 نسيهت کنان که چه من آسا تاپتگين تِلاه
 په بها بزور تانکه هستومند ببئے، اسپيتين
 پوشاک په بها بزور و گورا کن که تئي
 بيننگين جاندری چير بيت و په وتی
 چمان مالم په بها بزور و چمان بمش تانکه
 ديست بکنئے.

(۱۹) من همایان نهر دئيان و ادب کنان
 که منا دوست انت. پميشکا په دل پشومان
 بئے و تئوبه کن. (۲۰) بچار، من دروازگئے
 دپا اوشتاتگان و ئگگا آن. اگن گسے منی
 تئوارا اشکنت و دروازگا پچ کنت، من تھا
 کايان. من گون آيا و آگون من وراک
 وارت.

(۲۱) هما که سوبين بيت، من آيا گون
 وت، وتی تهتے سرا نندگئے هگا دئيان،

همے پئما که من سوڤین بوتان و گوڻ وتی
پتا، آییئے تھتے سرا نِشتان. (۲۲) هرگسا
که گوڻ پر، گوڻ بداریت که پاکین روہ
گوڻ کلیسایان چے گوڻیت.

آرشا تھتے

(۱) چه اِشان و رند من چارت تہ
آسمانا دروازگے پچ اِنت و هما گرناے
ڈولین تئوار که من پیسرا اِشکتگات گوڻ
من هبرا اِنت. گوڻگا اِت: ”اِدا بُرزاد بیا که
من ترا پیش داران چه اے چیزان و رند
آلما چے بیگی اِنت.“ (۲) هما دمانا هُداے
روہ منی دلا پُترت و من دیست تہ آرشا
تھتے اِیر اِنت و یگے تھتے سرا نِشتگ. (۳)
آ که تھتے سرا نِشتگات، گندگا یشم و
روبیئے سِنگے رنگ اِت و زُمُرْدِپِیمین
سَنجیا تھتے چپ و چاگرد گیتگات. (۴)
اے تھتے چپ و چاگردا بیست و چار تھت
اِیر اِت و بیست و چار کماش آیانی سرا

نِشتگَات. کماشان اسپیتین پوُشاک گُورا
 اَت و تلاهین تاجش سرا اَت. (۵) چہ تہتا
 گروکئے شہم در آیکا اَت، گُرنَد و بُرزین
 تئوار اَتنت و تہتئے دِیما آسئے ہیت مَشل
 روک اَت. اے مَشل ہُدائے ہپتین روہ اَت.
 (۶) تہتئے دِیما پورہ دریاے اَت کہ چو
 شیشگا اَت، چو بلورا.

تہتئے چپ و چاگردا، نیامجینا، چار
 سہدار ہست اَت کہ دِیما و پُشتا سرجما
 چمّش پر اَت. (۷) اولی سہدار شیرئے
 پئیمَا اَت، دومی گوسکئے پئیمَا، سئیمیا
 مردمی دیمے پر اَت و چارمی بالین
 وکابیئے رنگا اَت. (۸) چہ اے چارین
 سہداران ہر یگیا شش بانزل و ہر نیمگا
 چمّ پر اَت، بانزلانی چیرا ہم. اے ہچ بس
 نکنت و شپ و روچ گوشگا اَت:

”پاک اِنت، پاک اِنت، پاک اِنت،

پرواکین ہداوندین ہدا پاک

اِنت،

هما كه هست بوتگ، هست اِنت
و آيگي اِنت.“

٩ هر وهدا كه سهدار تَهتئ سِرا

نِشتگينا، اَبَد تان اَبَد زندگينا شان و
شؤكت و شِرپ دئينت و آيئ سگرا

١٠ گرت، گُرا بيست و چارين كماش

تَهتئ سِرا نِشتگينئ دِيما كينت و همايا
نازينت كه اَبَد تان اَبَد زندگ اِنت، وتي
تاجان تَهتئ دِيما اير كننت و گوشنت:

١١ ”مئ هداوند و مئ هدا!

تئو شان و شؤكت، اِزت و زور
كرزئ،

چيا كه تئو سَجِهين چيز اَد
كرتگانِ انت و

سَجِهين چيز چه تئوي واهگا

جوڑ بوتگ و هست آنت.

کتاب و گورانڈ

۱) پدا من دیست کہ تھتے سرا

نِشتگینا کتابے، بزان تومارے راستین دستا
اِنت کہ پُشت و دیمی نبشته اِنت و هیت
مُهر جتگ. ۲) و من پُرزورین پریشتگے

دِست کہ گون بُرزیں تئواریا جار جنگا
اِنت: ”کئے اے مُهرانی پرؤشگ و تومارے
پِچ کنگئے لاهک اِنت؟“ ۳) بله هچگس

نِیست اِنت، نه آسمانا، نه زمینے سرا و نه
زمینے چیرا، کہ اے تومارا پِچ کرت بکنت
و اِشیئے تھا بچاریت. ۴) و من زار زارا

گریوگا اِتان چیا کہ هچ چُشین مردمے در
نکیت کہ اے تومارے پِچ کنگئے لاهک
بیت یا اِشیئے تھا چارت بکنت. ۵) بله

چه کماشان یگیا منا گوشت: ”مگریو، بچار
یہودائے گیلھے شیر، داوودے او بادگ
سوین بوتگ. آ، اے تومار و اِشیئے هیتین

مُہران پَچ کر تَ کنت۔“

۶ پدا من تَہتے سرا، نیاما، چارین

سَہدار و کماشانی نیاما، گورانڈے دیست
کہ اوشتاتگات و گوشئیگا ہلار کنگ
بوتگات۔ گورانڈا ہیت کانٹ و ہیت چم
پر ات۔ اے ہدائے ہیتین روہ انت کہ
سجھین زمینے سرا دیم دئیگ بوتگانٹ۔

۷ گورانڈشت و توماری چہ تَہتے سرا

نشتگینے راستین دستا زرت۔ ۸ و ہدے

توماری زرت چارین سَہدار و بیست و
چارین کماش گورانڈے دیم کپنت، ہر
یکیا چنگے دستا ات و تلاہین درپش گون
ات کہ سوچکیا پر اتنت۔ اے ہدائے

پلگارتگین مردمانی دوا اتنت۔ ۹ آنوکین
سوتے جنگا و گوشگا اتنت:

”تو تومارے زورگ و

اشیئے مُہرانی پَچ کنگے لاکھ
اے

چياَ كه تئو هَلار كنگ بوتگئے و

گۆن وتى هؤنا په هُدايا چه هر
گبيله، زبان، كئوم و راجا

مردم په بها زرتگ.

١٠ تئو آ په مئے هُدايا دينى پيشوا و
بادشاهيے جوڑ كرتگانَت و

آ، زمينئے سرا هكومت كنت.

١١ پدا من چارت و اِشكت كه بازين
پريشتگيئے تئوار انت. اے لگاني لك اتنت،
هزارانى هزار. تهتئے چپ و چاگردا اتنت،
سهدار و كماشانى چاگردا. ١٢ گۆن بُرزين
تئواريا گوشگا اتنت:

”هما گورانڈ كه هَلار كنگ بوت،

كرزيت كه آيا زور و مال و
دانايى و واك و

اَزّت و شئوکت و ستا دئیگ
بیت.

۱۳ آسمانا، زمینئے سرا، زمینئے چیرا و
دریائے توکا، هرچے که آیانی تھا هست، من
اشکت سجّهین اَدّ کرتگیّن چیز گَوْشگا
آتنت:

”ستا، اَزّت، شئوکت و زور،

تَهتئے سرا نِشتگیّنئے و
گَوراندئے بات،

أبد تان أبد.

۱۴ چارین سَهداران ”أمین“ گَوْشت،
کماش دیم په چیر کپتنت و هُدا و
گَوراندش نازینت.

مُهر یچ کنگ بنت

۱ من دیست که گَوراندّا چه هپتین

مُهران ائولی پَچ کرت و من اِشکت چه
چارین سَهداران یگے گُرنْدے تئوارے پئِما
گوشگا ات: ”بیا.“ (۲) من چارت تَه
اسپیتین اسپے و اسپ سوارا تیرکمانے
گُون. آیا تاجے دئیگ بوت، سوْبین ات و
په گیشتر سوْبین و کامیاب بئِگا دِیما
رئوان ات.

(۳) وهْدے گورانْدا دومی مُهر پَچ
کرت، من اِشکت دومی سَهدار گوشگا ات:
”بیا.“ (۴) دگه اسپے دِیما در آتک که چو
آسا سُهر ات. اسپ سوارا اے زور و واک
دئیگ بوت که چه زمینْے سرا سُهل و
ایمنیا هَلاس بکنت که مردم یکدومیا
بگُشت. آیا بلاهین زهمے دئیگ بوت.

(۵) وهْدے گورانْدا سئیمی مُهر پَچ
کرت، من اِشکت سئیمی سَهدار گوشگا ات:
”بیا.“ من چارت تَه سیاهین اسپے و
اسپ سوارا شاهیمے دستا انت. (۶) من

چه چارڀن سَهداراني درنياما تئوارے
 اِشکت، گوَشگا اَت: ”کيلوے گندم په
 روچيئے مُزا و سئے کيلو جو په روچيئے
 مُزا، بله روگن و شرابئے کيمتا کار مدار.“

٧ وهدے گورانڏا چارمي مَهر پَچ
 کرت، من اِشکت چارمي سَهدار گوَشگا اَت:
 ”بيا.“ ٨ من چارت تَه مني ديما شونزيڻ
 اسپے. اسپ سوارئے نام ”مَرک“ اَت و
 مُردگاني جهان آييئے پُشتا اَت. آيان زمينئے
 چارکئے سرا زور و واک دئيگ بوتگات که
 په زَهم، دُگال و وِبا و چه زمينئے سرئے
 رَستراني دستا اوڏئے مردمان بگُشت.

٩ وهدے گورانڏا پنچمي مَهر پَچ
 کرت، من گُربانجاھئے چيڙا هماياني ارواه
 ديستنت که هُڏائے هبر و هما شاهديئے
 سئوبا کُشگ بوتگاتنت که آيان برجاه
 داشتگ. ١٠ زار زارا گريوگ و گوَشگا
 اتنت: ”او پاک و راستيڻ هُداوند! تان

کڏيڻ دادرسي نڪنئي و مئي هونئي پيرا ڇه
زمينئي سرا نشتگينان نگرئي؟“ (۱۱) آ

سجھينان اسپيتين پوڻاڪ دئيگ بوت و
گوشگ بوتنت كه ڪمي انگت سبر ڪنيت تان
شمئي همراهين هزمتڪار و شمئي برات،
شمئي ڏولا ڪشگ بينت و حساب سرجم
بيت.

(۱۲) من چارگا اتان، وهدي گورانڏا

ششمي مهر پڇ ڪرت، مزين زمين چنڊي
اتڪ. روڇ ڇه مودا اڏ ڪرتگين پُرسی گڏي
ڏولا سپاه بوت، چاردهي ماه چو هونا

سهر ترّت و (۱۳) آسماني استار انچو زمينا
ڪپنتت كه انجيرئي درچڪ ترنديڻ گواتيئي
ديما وتي زڪ و ڪڙگين بران دئور دنت. (۱۴)

آسمان چو نڙ آتڪگين توماري شت و هر
ڪوه و هر جزيره ڇه وتي جاها سرينگ
بوت.

(۱۵) پدا زمينئي بادشاه، مزين مردم،

پئوجى سىرمىستىر، ھىستۆمىند، زۆراور، ھىر
 گلام و ھىر آزاتىن مىردىم، سىجھىنان و تا
 گارانى تھى و كۆھانى سىنگ و تىلارانى نىاما
 چىردات. (۱۶) آيان گۆن كۆھ و تىلاران
 گۆشت: ”مى سىرا بىكىت و مارا چھ تھتئى
 سىرا نىشتىگىنئى چھىرگا و چھ گۆراندىئى گىزا
 چىردىئىت. (۱۷) چىيا كھ اىشانى گىزىئى
 مىزىن رۆچ آتىگ و اىشىئى دىما كئى
 اۆشتات كىنت؟“

يىك سىد و چىل و چار ھىزار مىردىمى مھىر جىنگ

(۱) چھ اىشان و رىند مىن چار پىرىشتىگ
 دىست. زمىنئى چارىن كىندان اۆشتاتىگ و
 زمىنئى چارىن گواتىش داشتىگ اىنت تانىكھ
 گواتى نھ زمىن، نھ درىا و نھ درچكىئى سىرا
 بىگىشيت. (۲) پىدا مىن دىگھ پىرىشتىگ دىست
 كھ چھ ھما جاكھا چىست بوت كھ رۆچ در
 كئىت و زىندىگىن ھدائى مھىرى گۆن ات. آىيا
 گۆن ھما چارىن پىرىشتىگان كھ زمىن و
 درىائى تاوان دئىگئى زۆر و واكىش دئىگ

٣ بوتگات، سک کوگار کرت و گوشت:
 ”زمین، دریا و درچکان تان هما وهدا تاوان
 مدئییت که ما، مئے هُدائے هِزمتکارانی
 پیشانیگا مَهر نجتگ.“ ٤ و من همایانی
 هساب اِشکت که مَهر جنگ بوتگاتنت. چه
 اِسرائیلے چُگانی سَجّهین گبیلهان، یک سَد
 و چَل و چار هزار مردم مَهر جنگ بوتگات:
 ٥ چه یهودائے گبیلها دوازده هزار مردم
 مَهر جنگ بوتگات، چه روپنئے گبیلها
 دوازده هزار، چه جادئے گبیلها دوازده
 هزار، ٦ چه اِشرئے گبیلها دوازده هزار،
 چه نِپتالیئے گبیلها دوازده هزار، چه
 مَنسیئے گبیلها دوازده هزار، ٧ چه
 شَمونئے گبیلها دوازده هزار، چه لاویئے
 گبیلها دوازده هزار، چه ایساکارئے گبیلها
 دوازده هزار، ٨ چه زبولونئے گبیلها
 دوازده هزار، چه ایسُپئے گبیلها دوازده
 هزار، چه بنیامینئے گبیلها دوازده هزار گس
 مَهر جنگ بوتگات.

٩ ڇه اِشان و رند، من چارت ته
 بلاهین مڇی ڪه گسا هساب ڪرت نڪرت. آ
 ڇه هر ڪئوم، گبيله، راج و زبانا آنت و
 تھت و گورانڊئ دِیما اوشتاتگ آنت. آیان
 اسپیتین پوڻاک گورا آت و مڇی پیشش
 دستا آت. ١٠ په بُرزتئواری ڪوگارا آنت:
 ”رکینگ مئ هڏائ دستا انت، همایی ڪه
 تھتئ سرا نشتگ و رکینگ گورانڊئ هم
 دستا انت.“

١١ سجھین پریشتگ، تھتئ چپ و
 چاگردا اوشتاتگ آنت، ڪماش و چارین
 سھدارانی چپ و چاگردا. تھتئ دِیما، دِیم
 په چیر ڪپنت و هڏاش پرستش ڪرت.
 ١٢ گوشگا آنت:

”آمین،

ستا و شوکت و

دانایی و شگرزاری و اِزّت و

زور و واک مئے ھدائیگ آنت،

آبد تان آبد. آمین.

۱۳) چہ کماشان یگیا منا جُست کرت:

”اے کہ اسپیتین پوُشاک گورا دئیگ

بوتگ آنت، اے کئے آنت و چہ کجا

آتکگ آنت؟“ ۱۴) من پَسُو دات: ”واجه!

تئو وِت زانئے.“ نون آییَا گوَن من گوشت:

”اے ہما آنت کہ چہ مزنین آزا با در

آتکگ آنت و وتی پوُشاکش گوَن گورانڈئے

ھوُنا شُشتگ و اسپیت کرتگ آنت. ۱۵)

ہمے سئوبا، اے ھدائے تھتئے دیما آنت و

شپ و روچ، آییئے پرستشگاھا، آییئے

ھزمتا کنت و ہما کہ تھتئے سرا نشتگ

إشان ساھیل کنت. ۱۶) چہ اِد و دیم اے نہ

شدیگ بنت و نہ تُئیگ، نہ إشانی سرا

روچئے بُرانز کپیت و نہ دگہ تَبَد و لِوارے

لَگیت. (۱۷) چیا کہ تھتے نیاما اوشتاتگین
گورانڈ، اِشانی شپانک بیت و اِشان زنداپئے
چَمگانی راها پیش داریت و هدا چه اِشانی
چمان هر ارسا پَهک کنت.

هیتمی مُهر و تلاهین بۆسۆچ

(۱) وهده گورانڈا هیتمی مُهر پچ
کرت ارشا کساس نیَم ساھتا بیتئواری
بوت. (۲) پدا من هیتین پریشتگ دیستنت
کہ هدائے دیما اوشتاتگانت. آیان هیت
گرنا دئیگ بوت.

(۳) دگه پریشتگے آتک و گربانجاھئے
کرا اوشتات کہ تلاهین بۆسۆچے گۆن آتی.
آییا باز سوچکی دئیگ بوت کہ گۆن هدائے
سجھین پلگارتگیّانی دوايان یکجاھش
بکنت و هما تلاهین گربانجاھئے سرا
پیشش بکنت کہ هدائے تھتے دیما انت.
(۴) سوچکیانی دوت گۆن هدائے

پَلگارتگيڻانى دوايان هئوار، چه پريشتگئے
دستا هُدا ئے کَرّا بُرزاد شتنت. (۵) پدا
پريشتگا بؤسوچ زرت، چه کُربانجا هئے آسا
پُري کرت و زمينئے سرا دئوري دات.
گُردان گُرنديت، بُرزيں تئوار چست بوتنت،
گروکان جت و زمين چنڊے آتک.

گُرنا

(۶) پدا هيتيں پريشتگان، که آيان
هيتيں گُرنا گُون آتنت، وتا په گُرنایانی
جنگا تئيار کرت.

(۷) ائوليگا وتي گُرنا جت، ترؤنگل و
آس گُون هؤنا هئوار زمينئے سرا اير ريچگ
بوت. زمينئے سئے يک آسا اير برت،
درچکانی سئے يک آسا اير برت و سَجھيں
سبزيں کاہ آسا اير برتنت.

(۸) دومي پريشتگا وتي گُرنا جت،
بلاهيں کوھيئے دئوليں چيزے که پَهک بُن

آت، دریائے تھا دئور دئیگ بوت و دریائے
سئیک ہون بوت۔ (۹) دریائی سہدارانی
سئیک مُرت و بوجیگانی سئیک تباہ
بوت۔

(۱۰) سئیمی پریشتگا وتی گرنا جت،
بلاہین استارے کہ مشلیئے ڈئولا روک آت،
چہ آسمانا کئور و چمگانی سئیکئے سرا
کیت۔ (۱۱) استارئے نام ”جئور“ انت۔ آپانی
سئیک تھل بوت و بازیں مردمے چہ آپانی
تھلیا مُرت۔

(۱۲) چارمی پریشتگا وتی گرنا جت۔
روچئے سئیک، ماہئے سئیک و استارانی
سئیک آنچش جنگ بوت کہ سئیکش
تھار بوت۔ روچا ہم وتی رُژنایئے سئیک
گار دات و شپا ہم وتی رُژنایئے سئیک
گار دات۔

(۱۳) رندا من چارت و اشکت کہ

آسمانئے نیاما بالین وکابے کوکار کنگا ات:
 ”آپسۆز، آپسۆز، آپسۆز په زمینئے نندۆکان،
 هما گرنا یانی تئوارانی سئوبا که اے دگه
 سئین پریشتگان جنگی انت.“

- ① پنچمی پریشتگا وتی گرنا جت و
 من دیست که استارے چه آسمانا سستگ و
 زمینا کیتگات. آیا جهلین تھتروئے چاتئے
 دپئے کلیت دئیگ بوت. ② استارا جهلین
 تھتروئے چاتئے دپ پچ کرت. نون چه
 چاتا دوت چست بوت، گوشئیگا چه مزنین
 کورھیا دوت در آیگا ات. چه چاتا در
 آیوکیں دوتان رۆچ و آسمانئے دیم تھار
 کرتنت. ③ نون چه دوتان زمینئے سرا
 مدگ در آتک و اے مدگان زمینئے زومانی
 پئیمین زۆرے دئیگ بوت. ④ گۆن اشان
 گوشگ بوت که تھنا هما مردم که هدائے
 مھرش پیشانیکا پر نه انت، آیان و ابید
 زمینئے سرئے هچ کاہ و سبزگ یا دگه کشار
 و درچکے تاوان مدئینت. ⑤ مدگان اے

هڪَ دئيگَ نبوتَ که اِشانَ بگُشتَ بلهَ تهنا
 تان پنچَ ماها ازابِشَ بکننتَ، اَنچيَن اَزابِ
 که چه زومئِ تِجا مردمِيا رسيَت. (۶) آ
 رُوچان مردمِ مرگَ لوئنتَ بلهَ مرکِشَ
 نرسيَت. مرکئِ لوئوگَ بنتَ و مرکَ چه اَيانَ
 تچيت.

(۷) مَدگَ پوره اسپاني پئِما اَتنتَ که
 په جَنگا تئيار کنگَ بوتگَ اَتنتَ و اَياني
 سرگئِ سرا تلاهيَن تاجئِ دُوليَن چيزَ
 اَتنتَ و چهرگِشَ انسائِ پئِما اَتنت. (۸)
 اَياني مود جنيَنی موداني دُولا اَتنت و
 دنتان شيرئِ دنتاناني پئِما. (۹) اَياني
 سيَنگا آسني سيَنگ پوَش بستگات و
 بانزلاني تئوارِش پوره هما بازين اَرابهاني
 تئوارئِ دُولا اَتنت که اسپش بستگ و په
 جَنگا مان رچنت. (۱۰) زوماني دُوليَن لُک
 و تِجش پر اَت و لُکان اے زور مان اَت که
 مردمان تان پنچ ماها ئيگ بکننت. (۱۱)

بادشاہے هست آتش کہ جُھلین تھتروئے
پریشتگ آت، اِبرانی زبانا نامی اَبَدُون آت و
یونانیا، اپُولیوَن.

۱۲) ائولی ”آپسوز“ گوستگ، بچار، چہ
اے چیزان و رند دگہ دو ”آپسوز“ آیکی
اِنت.

۱۳) ششمی پریشتگا وتی گرنا جت و
ہما تلاہین گربانجاہ کہ ہدائے دیما اِنت،
من چہ آییئے چارین کانٹان تئوارے اِشکت.
۱۴) گون ششمی پریشتگا، ہماییا کہ

گرنایی گون آت، گوشگا آت: ”ہما چارین
پریشتگان آزات کن کہ مزین کئور پراتئے
گشا بستگ اِنت.“ ۱۵) نون چارین پریشتگ
آزات کنگ بوتنت کہ پہ ہما ساہت، روچ،
ماہ و سالا تئیار کنگ بوتگ اِنت کہ
بنی آدمانی سئے یگا بگشت. ۱۶) من

اِشکت، اسپ سوارین لشکر دو ہزار لک آت.
۱۷) ہما اسپ و اسپ سوار کہ من اِلہامئے

تھا دیستنت، چُش آتنت: اسپ سوارانی
 سیئنگا آس رنگین، سیہ سبزین و زردین
 گوکُرت رنگین سیئنگ پوُش بستگات؛
 اسپانی سر، شیَری سرگئے ڈئولا آتنت و
 چہ آیانی دپا آس، دوت و گوکُرت در آیگا
 ات. (۱۸) بنی آدمانی سئیک، سئے آزابا
 کُشت، بزان ہما آس، دوت و گوکُرتئے آزابا
 کہ چہ اسپانی دپا در آیگا ات، (۱۹) چیا کہ
 اسپانی زور آیانی دپ و لئکانی توکا ات و
 آیانی لئک مارئے ڈئولا آتنت کہ سرش پر
 ات و گوَن اِشان مردمش ئپیگ کرتنت.

(۲۰) پَشت کپتگین مردم کہ اے آزابان
 نکُشتگ آتنت، انگت چہ وتی دستانی کاران
 پشوُمان نبوتنت و تئوبہش نکرت و تلاء،
 نگرہ، بُرنج، سِنگ و دارئے ہما پلِیتین ارواہ
 و بُتانی سجدہ کنگش یلہ نکرت کہ نہ
 دیست کنت، نہ اِشکت کنت و نہ راہ شت
 کنت. (۲۱) اے مردم نہ چہ وتی کُشت و
 کوُشان پشوُمان بوتنت، نہ چہ وتی سہر و

جادوگريا، نه ڇه وٽي زنهڪاريا و نه ڇه
وٽي ڏڙيان.

پريشتگ و گسانين ڪتاب

① نون من دگه پُرواڪين پريشتگه

ديست ڪه ڇه آسمانا اير آيگا آت. جمبري
پوشاڪي گورا آت، سرا سنجي اير آتي،
ڇهرگي روڇئي ڏولا آت و پادي آسي
منڪئي پئما آنت. ② گسانين ڪتابي دستا

آتي ڪه پڇ آت. اءِ ڪتاب تومار آت.
پريشتگا وٽي راستين پاد دريائي و چپين
زمينئي سرا اير ڪرت و ③ ڪوگاري ڪرت،
انچو ڪه شير غريت و وهدي ڪوگاري
ڪرت، هيت ڳرندئي توار آت ڪه هيرا
آنت. ④ وهدي هيتين ڳرندان هير ڪرت
من لوٽ بنبيسانش، بله توار ڇه آسمانا
اشڪتن، گوشگا آت: ”هرچي ڪه هيتين
ڳرندان گوشت، چيرش بدئي و نبشته اش
مڪن.“

٥) پدا من هما دريا و زمينئے سرا

اؤشتاتگين پريشتگ ديست كه وتى
راستين دستى آسمائے نيّمگا چست كرت.

٦) و همائيئے سئوگندى وارت كه ابد تان

ابد زندگ انت، همائيئے كه آسمان و هرچه
كه آسمانان هست، زمين و هرچه كه زمينا
هست، دريا و هرچه كه دريائے تھا هست
جوړى كرتگ انت. گوشتى: ”نون وهـ

هلاس انت. ٧) هُدايے راز هما روچان

سَرجم بيت كه هپتمى پريشتگ وتى گرنايا
جنگى بيت، هما پئيما كه هُدايا گوّن وتى
هزمتكارين پئيگمبران جار جتگ.“

٨) گزّا هما تئوارا گوّن من پدا هبر

كرت كه من چه آسمانا اِشكتگ ات. گوشتى:
”برئو، هما پچين تومارا بزور كه دريا و
زمينئے سرا اؤشتاتگين پريشتگئے دستا
انت.“

٩) من پريشتگئے كرا شتان و كسانين

تومار لوٽ. آيا منا گوشت: ”بزور و
 بوری. اے تئی لاپئے تھا تهل بیت بله تئی
 دپا بیئگئے ڈولا شیرکن.“ (۱۰) من گسانین
 تومار چه پریشتگئے دستا زرت و وارت.
 دپا بیئگئے ڈولا شیرکن ات بله انچو که
 من وارت، منی لاپ تهل بوت. (۱۱) منا
 گوشتش: ”په تئو اے المی انت که پدا
 بازیئ کئوم، راج، زبان و بادشاهانی بارئوا
 پیشگوئی بکنئے.“

دوین شاهد

(۱) منا گد و کساس کنگی لئے دئیگ
 بوت و گوشتگ بوت: ”پاد آ، هدائے
 پرستشگاها و کربانجاها گد و کساس کن و
 هما مردمان حساب کن که اوڊا پرستش
 کنت. (۲) بله پرستشگاهئے ڈئی پیشگاها
 یله کن، گد و کساسی مکن چیا که اے
 درکئومان دئیگ بوتگ. آ، پاکین شهرا تان
 چل و دو ماها لگتمال کنت. (۳) و من

وتی دو شاهدا واک و اِہتیارَ دئیان کہ تان
 ہما ہزار و دو سَد و شستین رُوچان
 پیئگمبری بکننت. اِشان گۆنی گؤرا بیت.“
 ۴ اے، ہما دوین زئیتونئے درچک اَنت،
 زمینئے ہداوندئے دیما اوشتاتگین دوین
 چراگدان اَنت. ۵ و اگن گسے اِشان تاوان
 دئیگ بلوٹیت، چہ اِشانی دپا آس در کئیت
 و دژمنان وارت. گڑا اگن گسے اِشان تاوان
 دئیگ بلوٹیت، ہمے ڈئولا اَلما کُشگ بیت.
 ۶ اِشان آسمانئے بند کنگئے اِہتیار گؤن
 اَنت تانکہ اِشانی پیئگمبریئے رُوچان ہچ
 ہئور مبيت و اِہتیارش ہست کہ آیا ہونئے
 تھا بدل بکننت و ہر و ہدا کہ بلوٹنت، گؤن
 ہر پیئمین و بایا زمینا جت کنت.

۷ و ہدے اِشان وتی شاہدی سَرجم
 کرت، چہ جُہلین تہترونا در آیوکیں رستر
 گؤن اِشان جنگ کنت، اِشان شکست دنت و
 کُشیت و ۸ اِشانی جوَن اورشَلیمئے
 بازارا ایَر کنگ بنت، ہما شہر کہ پہ مِسالے

سُدوم و مسرئے ناما زانگ بیت، همؤدا که
 اِشانی هُداوند سَلیب کَشگ بوتگ. (۹) تان
 سئے و نِیم رۆچا چه هر کئوم، گَبیلَه، زبان
 و راجا مردم اِشانی جوْنان چارنت بله گبر
 و گپن کنگش نئیلنت. (۱۰) زمینئے سرا
 نِشتگین مردم، اِشانی سرا گل بنت و جَشَن
 گرنت و په یکدومیا ئِیکی دِیم دئینت، چیا
 که اے دوین پیگمبران زمینئے سرا
 نِشتگین مردم آزار داتگانت.

(۱۱) بله سئے و نِیم رۆچا رند، چه هُدائے
 نِیمگا زندئے روہ اِشانی جوْنا پر ترّت و اے
 وتی پادانی سرا اوْشتانت. هرگسا که
 دیستنت، مزنین تُرسے آییئے جانا کیت.
 (۱۲) پدا اِشان بُرزین تئوارے اِشکت که چه
 آسمانا گوْن اِشان گوْشگا ات: ”ادا، بُرزاد
 بیایت.“ اِشانی دژمن چارگا اتنت و اے،
 جمبریئے تها بُرزاد آسمانا شتنت. (۱۳) هما
 دمانا بلاهین زمین چنڈے آتک و شهرئے
 دَهیک تباہ بوت. زمین چنڈا هیت هزار

مردم مُرت. پَشت کپتگینان سکّ باز تُرست
و بُرزین اَرشئے هُداِش شان و شئوکت
دات.

۱۴) دومی ”اَپسۆز“ گۆستگ، بچار،
سئیمی ”اَپسۆز“ زوت آيگی انت.

هپتمی گرنا

۱۵) هپتمی پریشتگا وتی گرنا جت.
آسمانا بُرزین تئوار آتنت که گۆشگا آتنت:

”دنیا ئے بادشاهی مئے هُداوند و

آیی ئے مَسیه ئے بادشاهی جوڑ
بوتگ و

آ آبد تان آبد بادشاهی کنت.

۱۶) نون بیست و چارین کماش که
وتی تَهتانی سرا هُدا ئے دِیما نِشتگ آتنت،
دِیم په چیر کپتنت و هُداِش نازیئت. ۱۷)

”پروا کین هداوندین هدا!

ما تئی شگرا گرین،

هما که هستِ انت و هست
بوتگ،

چیا که تنو وتی مزنین زور و
واک دستا گیتگ و

هکمرانی بندات کرتگ.

کئوم زهر گیتگ انت و

۱۸

تئی گزب آتکگ.

مردگانی دادرسیئے وهد
رستگ.

تئی هزمتکارین پیگمبران،

تئی پلگارتگیّنان و

هرگسا که تئی نامئے ثرس
هست،

گسان و مزن،

آیانی مَز دئیگئے وهد آتکگ و

همایانی برباد کنگئے وهد

که زمینا برباد کنگا آنت.

پدا هُدائے پرستشگاه آرشا پچ کنگ (۱۹)
بوت و هُدائے آهد و گرارئے پیّتی، آییئے
پرستشگاهئے تھا گندگ بوت. گروکی شهم،
بُرزین تئوار و گزند آنت، زمین چنڈ و سک
باز ترؤنگل بوت.

جنین و اژدیا

آسمانا مزینن نشانیه زاهر بوت: (۱)
جنینے که رۆچ آییئے پوْشاک آت، ماه

- پادانی چیرا و دوازده استاری تاجے سرا
 آتی. (۲) لاپی پُر آت و چه چلگی دردان
- کوگارا آت، چلگ بیگئے تئورشتان آت. (۳)
- پدا دگه نشانیے آسمانا زاهر بوت: بلاهین
 سُهرین اژدیاء، هیت سَرگ و ده کانئی پر
 آت و هیت تاجی سرا آت. (۴) اژدیائے لٹکا
 آسمانئے استارانی سئیک ریت و زمینا
 دئور دات. جنین که چکا کپیگی آت، اژدیا،
 جنینئے دیما اوشتاتگات تان آنچو که
 آییئے چک پیداییت، هما دمانا چکا بوارت.
- (۵) جنینا مردین چکے پیداکرت، هما که
 آییآ سجهین کئومانی سرا گوَن آسنین
 آسایا هکمرانی کنگی انت. جنینئے چک پچ
 گرگ و هُدا و آییئے تَهتئے کرا برگ بوت.
- (۶) جنین تتک و گیابانا شت که اوڊا
 هُدایا په جنینا جاگه تئیار کرتگات تانکه
 آ، هزار و دو سد و شست روچا اوڊا چارگ
 و دلگوش کنگ بیت. (۷) پدا آسمانا جنگے
 بندات بوت. میکایل و آییئے پریشتگان

اڙديائے ھلاپا جنگ ڪرت. اڙديا و آبيئے
پريشٽگان ھم جنگ ڪرت. (۸) بله اڙديا
سرزور نبوت و چه اد و رند آسمانا په آبيا
و آبيئے پريشٽگان جاگھے نبوت. (۹)
بلاھين اڙديا در ڪنگ بوت، ھما ڪوھنين
مار، ڪه ابليس و شئيتان گوشگ بيت و
سجھين دنيايا گمراه ڪنگا انت. آگون وتي
پريشٽگان زمينا دئور دئيگ بوت.

(۱۰) پدا من بُرزين تئوارے چه آسمانا
اشڪت ڪه گوشگا ات:

”نون مئے ھدائے رڪينگ و

زور و بادشاهي و

آبيئے مسيھئے اھتيار رستگ،

چيا ڪه مئے براتاني بھتام
جنوڪ،

ھما ڪه روچ و شپ آياني سرا

مئے ھڏائے دڀما بھتام جنگا آت،
گلڀنگ بوتگ.

۱۱ مئے برات، گورانڏئے ھون و

وتی شاھدیئے لبزئے سئوبا،

بھتام جنوڪئے سرا بالادست
بوتگانٽ.

مرڪئے دڀما آیان وتی ساھئے
ھچ پرواہ نڪرتگ.

۱۲ پمیشکا شادھی کنیت،

او آسمانان و آسمانانی
نشتگیٺان!

بله بژن و آپسوز په شما،

او زمین و دریا!

چیا کہ شئیتان په شما ایر
آتکگ،

چه زهرا سک پُر انت،

چیا کہ زانت کہ آیئے وهد کم
انت.

- ⑬ وهدے اژدیا یا دیست کہ من گلینگ
و زمینا دئور دئیگ بوتگان، هما جنینئے
رندا کیت کہ مردین چکی پیدا کرتگات.
- ⑭ جنینا مزین وکابئے دو بانزل دئیگ
بوت تانکه بال بکنت و گیابانا وتی جاگھا
شت بکنت. آ، اوډا تان وهدیا، وهدان و نیم
وهدا چه مارئے دزرسا دور دارگ و
- ⑮ هئالداری کنگ بیت. گڑا مارا چه وتی
دپا کئوریئے پیما آپ پیژار دات کہ جنینا
هار ببارت. ⑯ بله زمینا جنین کُمک کرت،
وتی دپی پچ کرت و هما کئوری ایر برت
کہ اژدیا یا چه وتی دپا در کرتگات. ⑰

اڙدیا جنیئے سرا سک زھر گیت و گوڻ
 آییئے اے دگہ چُگان پہ جنگا در کیت، گوڻ
 هما چُگان کہ هُدائے هُکمانی مَنوڪ اَنت و
 پہ ایسایا وتی شاھدیئے سرا مَھر
 اوشتاتگ اَنت. (۱۸) نون اڙدیا، تئیابئے
 ریکانی سرا اوشتات.

چہ دریایا رسترے

(۱) گڙا من دیست کہ چہ دریایا
 رسترے چست بئیگا اَت. دہ کانٹ و ھیت
 سَرگی پر اَت. کانٹانی سرا دہ تاج اَنت و
 آییئے ھر سرگئے سرا کُپری نام پر اَت. (۲)
 ھمے رستر کہ من دیست، پُلنگیئے ڈئولا
 اَت. پادی پورہ مَمی پادانی پئیمَا اَنت و
 دی شیری دیئے پئیمَا. اڙدیا و تی زور،
 وتی تَھت و وتی بلاھین اِھتیار اِشیارا
 دانت. (۳) رسترے یگ سَرگیا گوَشیگا
 کُشوکیں ئپے پر اَت، بلہ کُشوکیں ئپ دُراہ
 بوتگ اَت. سَجھین زمین ھئیران بوت و

رسترائے رَندگیری ای کرت. (۴) آیان ہمے

اژدیا پرستش کرت چیا کہ رسترا را
اِہتیارِ داتگات و رسترش پرستش کرت
و گوشتش: ”کئے رسترائے ڈئولا انت؟ کئے

گوں اِشیا جنگ کرت کنت؟“ (۵) رسترا
دپے دئیگ بوتگات کہ بٹاک جنگ و کپرین
ہبر کنگا ات و اِہتیار دئیگ بوتگات کہ
تان چل و دو ماہا ہرچے کہ کنگ لوٹیت،
بکنت. (۶) اِشیا وتی دپ، ہدا، ہدائے نام

و آبیئے مندجاہئے ہلایا، بزان ہمایانی
ہلایا پہ کپر کنگا پچ کرت کہ ارشا
نِشتگانِت. (۷) آیا اجازت دئیگ بوت کہ
ہدائے پلگارتگین مردمانی ہلایا جنگ و
جدل چست بکنت و آیان پرؤش بدنت.
آیا ہر گبیلہ، کئوم، زبان و راجئے سرا
اِہتیار دئیگ بوت. (۸) زمینئے سرا

نِشتگین سَجھین مردم رسترا پرستش
کنت، آ سَجھین کہ آیانی نام دنیائے اڈ
بئیکا پیسر ”زندئے کتابئے“ تھا، گورانڈئے
کتابا نبشتہ کنگ نبوتگاتنت، ہما گورانڈ

کہ ہلار کنگ بوتگآت۔ (۹) ہرگسا کہ
گۆش پر، گۆش بداریت۔

(۱۰) ”آ کہ بندیگ بیگی انت،

بندیجاہا رئوت۔

آ کہ گۆن زہما کُشگ بیگی
انت،

گۆن زہما کُشگ بیت۔“

اشیئے تھا ہدائے پلگارتگین
مردمان اوپار و ایمانئے
زلورت انت۔

چہ زمینا رسترے

(۱۱) گڑا من دگہ رسترے دیست کہ چہ

زمینا چست بیگاآت۔ اشیا گورانڈیئے
ڈئولا دو کانٹ پرآت بلہ اژدیائے ڈئولا ہبرا

آت۔ (۱۲) اشیا ائولی رسترئے سجھین

اِھتیار گۆن آت و چہ ھمایئے نیّمگا کار
 کنگا آت. زمین و زمینئے سرا نِشتگیں
 مردمی پر ماتنت کہ ائولی رسترئے پرستشا
 بکننت، ھمایئے کہ گُشوکیں ئپی ذراہ
 بوتگ آت. (۱۳) اِشیا مزین نشانى پيش
 داشت، آسى ھم چہ آسمانا تان زمينا
 مھلوکئے چمانى ديما اير گيتک. (۱۴) اے
 نشانىانى سئوبا کہ اِشیا رسترئے ديما پيش
 دارگئے اجازت دئىگ بوت، اِشیا زمینئے
 سرا نِشتگیں مردم رَد دانتت. ھکمی دانتت
 کہ ”ھما رسترئے شریا بُتے جوڑ کنیت کہ
 زھمے لگتگی، ئپیگ بوتگ بلہ انگت زندگ
 منتگ.“ (۱۵) دومى رسترا اجازت دئىگ
 بوت کہ ائولی رسترئے بُتا ساہ مان بکنت
 تانکہ ائولی رسترئے بُت ھبر ھم کرت
 بکنت و ھمايان بکوشارينيت کہ اے بُتا
 پرستش نکنت. (۱۶) اِشیا سجھين مردم،
 گسان و مزن، ھستؤمند و نيزگار، آزات و
 گلام، اے ھکم دانتت کہ وتى راستين دستا
 يا پيشانيگا نشانے پر بکنت، (۱۷) تانکہ آ

هَجّ چيزُ گيت يا بها كرت مكننت، اگن
 نشانِش پر نه انت. نشان رسترئے نام يا
 آبيئے نامئے نمبر ات. (۱۸) ادا هِڪمت پڪار
 انت. پلّ هما گس رسترئے نمبرا هساب کنت
 كه زانتی هست، چيا كه اے نمبر
 بني آدمئِگ انت. و اشيئے نمبر شش سد و
 شست و شش انت.

گورانڊ و يڪ سد و چل و چار هزارين مردم

(۱) رندا من چارت ته هما گورانڊ
 سهيئونئے ڪوهئے سرا اوشتاتگ و يڪ سد و
 چل و چار هزار مردمی گون كه آبيئے و
 آبيئے پتئے نامش پيشانيگئے سرا نبشته
 انت. (۲) و من تئوارے چه آسمانا اشكت،
 چو بازين آپانی تئوارا، پوره بلاهين
 گرنديئے تئوار ات. اے تئوار كه من اشكت
 پوره چنگ جنوك اتنت كه وتی چنگان
 جنگا اتنت. (۳) اے يڪ سد و چل و چار
 هزارين مردم، تهتئے ديما و چارين سهدار
 و كماشانی ديما نوکين سئوتے جنگا اتنت.

آبيد چه هما يک سد و چل و چار هزارينان
 که چه زمينا مؤکگ بوتگ آنت، دگه گسا
 اے سئوت در برت نکرت. (۴) اے هما آنت
 که وتا گون جنينان پليتتش نکرتگ چيا که
 دست نجتگين آنت. هر جاگه که گورانڈ
 رئوت، اے رندگيري کنت. اے چه مردمانی
 نياما مؤکگ بوتگ آنت، هدا و گورانڈ
 اولی بر و سمر آنت. (۵) چه آيانی ديا هچ
 درؤگ در نئياتگ و بيمئيار آنت.

سئين پريشتگ

(۶) پدا من دگه پريشتگه ديست،
 آسمائے نياما بال ات. أبدی وشين مستاگه
 گون آتی که په زمينے سرے نشتگينان، په
 هر کئوم، گبيله، زبان و راجا جاری بجنت.
 (۷) گون برزين تئواريا گوشتی: ”هدائے
 بيمّا دلا بداريت و آيا شان و شئوکت
 بدئييت چيا که آيئے دادرسيئے ساهت
 آتگ و رستگ. همایيا پرستش بکنييت که
 آسمان و زمين، دريا و آپی چمگی جوڑ

کرتگ أنت.

۸ چہ اشیا رند، دگہ پریشتگے، دومی
پریشتگ آتک و گوشتی: ”کپتگ، مزین
شهر، بابل کپتگ، هما کہ وتی زنهکاریانی
مست کنوکین شرابی سجھین کئومانا
وارینتگ.“

۹ رندا دگہ پریشتگے، سئیمی
پریشتگ آتک. گون برزین تئواریا گوشتی:
”اگن گسے رستر و آییئے بتا پرستش بکنت
و پیشانیگا یا دستا آییئے نشانا بزوریت،
۱۰ آ، هُدائے هِژمئے هما پھکین شرابا
وارت کہ هُدائے گزبئے پیالها ریچگ بوتگ
و گون آس و گوکرتا پاکین پریشتگانی
دیما و گورانڈئے دیما هم آزاب دئیگ بیت.
۱۱ آیانی آزابئے دوتّ آبد تان آبد چست
بنت. هما کہ رستر و آییئے بتا پرستش
کنت یا رسترئے نامئے نشانا زورنت، آیان
رؤچ و شپ هِچ آرام نبیت. ۱۲ ادا هُدائے

پَلگارتگینان سبر و اوپار پکارِ انت، همایان
کہ ہُدائے ہُکمانی سرا کارِ کنت و پہ
ایسایا وتی ایمانے سرا مہرِ اوشتنت۔“

(۱۳) گڑا من چہ آسمانا تئوارے اِشکت،
گوشگا ات: ”نبشته کن: مُردگ بہتاور انت،
ہما کہ چہ اِد و رند ہداوندے راہا مرنٹ۔“
پاکین روہ ہم گوشیت: ”ہئو، آیانی
زہمت کَشی ہَلنت و آ آرامِ گرنت، چیا کہ
آیانی کرتگین کارِ آیانی ہمراہ انت۔“

زمینے روَن و مؤش

(۱۴) من چارت تہ اسپیتین جمرے و
جمرے سربرا پورہ انسانے چُکے ڈولینے
نِشتگ۔ آییئے سرا تلاہین تاجے و دستا
تیزین داسے۔ (۱۵) دگہ پریشتگے چہ
پرستشگاھا در آتک، پہ بُرزتئواریا دیم پہ
ہمایا کوگارا ات کہ جمرے سرا
نِشتگات: ”وتی داسا دیما بیار و برن، چیا
کہ روَن و مؤشے وھد آتکگ۔ زمینے کِشار

رَستگ و تئيار اِنت. “ (۱۶) گڙا هما که
جمبرئے سربرا نِشتگات، وتی داسی
زمینئے سرا سُرینت و زمین روَن و مؤش
بوت.

(۱۷) دگه پریشتگے چه آسمانی
پرستشگاها در آتک. آییَا هم تیژیَن داسے
گوَن اَت. (۱۸) دگه پریشتگے چه گُربانجاها
آتک که آسئے سرا اِهتیارِی هست اَت. آییَا
گوَن بُرزیَن تئوارِیا گوَن همایِیا گوشت که
تیژیَن داسی گوَن اَت: ”وتی تیژیَن داسا
دیما بیار و زمینئے انگورئے درچکانی
هوشان بُر، چِیا که نون انگور رَستگ اِنت.“

(۱۹) گڙا پریشتگا وتی داس زمینئے سرا
سُرینت، انگوری مُچ کرتنت و هُدائے گزبئے
مزین شَرابگشی هئوزئے تها دئور داتنت.

(۲۰) شَرابگشی هئوز چه شهرا دُن لگت
دئیگ بوت و چه هئوزا هؤن در آتک. هؤن
اَنچو باز اَت که اسپانی لگامان سر بوت و
تان سئے سد کیلومیترا چو آیا تتک.

① رندا من آسمانا دگه هئیران کنوک و
بلاهیئن نشانیے دیست، هیت پریشتگ که
هیتین گڈسری آزابش گون آنت، گڈسری،
پمیشکا که گون اشان هُداے گزب سرجم
بیت.

② پدا من چیزے دیست، دریائے
پیما ات بله چو شیشگا ات، گون آسا
هئوار. و من دیست شیشگی دریائے گشا
هما اوشتاتگ آنت که رسترے سرا و آیئے
بُت و نامے نمبرے سرا سوپین بوتگ آنت.
③ چنگش دستا ات که هُدایا داتگ آنت.
آیان هُداے هزمتکار موسائے سئوت دیا ات
و گورانڈے سئوت هم. گوشگا آنت:

”تئی کار مزن و هئیران کنوک آنت،

او پرواکین هُداوندین هُدا!

تئی راه پہ اَدل و راستی اَنت،

او کئومانی بادشاہ!

کئے اَنت کہ چہ تئو نثرسیت،

۴

او هُداوندا!

کئے اَنت کہ تئی ناما شئوکت
ندنت؟

چیا کہ تھنا تئو پاک ائے.

سجھین کئوم کاینت و

تئی بارگاھا ترا پرستش
کننت،

چیا کہ تئی ادلین کار

زاهر بوتگ اَنت.

هیت پریشنگ و هیت ازاب

۵) چه اِشیا رند، من چارت و

پرستشگاه، بزان ”شاهدیئے تمبو“ ارشا

دست که پچ ات. ۶) هپتین پریشنگ که

هپتین ازابش گوَن اتنت، چه پرستشگاه
دُنا در اتکنت. آیان سپا و رُژناین لیلمین گد
و پوُشاک گورا ات و سینگا تلاهین پئی اِش

بستگات. ۷) پدا چه چارین سهداران

یکیا هپتین پریشنگانا هپت تلاهین درپ
دات که چه هدائے گزبا پُر اتنت، ابد تان
ابد زندگین هدائے گزبا. ۸) پرستشگاه چه

دوتا پُر بوت که چه هدائے شوکت و آییئے
زورا اتک و گسا تان هما وهدا

پرستشگاهئے تھا شت نکرت که هپتین
پریشنگانی هپتین ازاب سرجم نبوتنت.

هدائے گزبئے هپتین درپ

۱) پدا من بُرزیَن تئوارے اِشکت که

چه پرستشگاه پیداک ات و گوَن هپتین
پریشنگان گوشگا ات: ”برئویت و هدائے

گزبئے ھپتین دَریانِ زمینئے سرا بریچیت۔“

۲ گڑا ائولی شت و وتی دَری زمینئے
سرا ریّتک۔ ھما مردمان ھراب و دردناکین
ریش در آتک کہ رسترئے نشانیش پر آت و
آییئے بُتا پرستش کنگا آنت۔

۳ پدا دومیا وتی دَری دریائے سرا
ریّتک۔ دریا چو مُردگیئے ھوُنا بوت و آییئے
تھئے ھر سَھدار مُرت۔

۴ پدا سئیمیا وتی دَری کئور و
۵ چَمگانی سرا ریّتک و آ ھوُن بوتنت۔
گڑا منِ اِشکت کہ آپانی پریشتگ گَوَشگا
آت:

”تئو آدل ائے، تئو کہ ھستئے و
بوتگئے،

او پاکین!

چیا کہ تئو اے دادرسی
کرتگ آنت.

۶ اِشان تئی پلگارتگین مردم
و پیگمبرانی هۆن ریّتکگ،

پمیشکا تئو اِشانا هۆن په
نۆشگا داتگ.

اے همیشیئے لاهک آنت.

۷ و من اِشکت که گُربانجاه گۆشگا
آت:

”هئو، او پُرواکین هُداوندین هُدا!

تئی دادرسی راست و په آدل
آنت.

۸ نون چارمیا وتی دَرپ رۆچئے سرا
ریّتک و رۆچا اجازت دئیگ بوت که

مردمان گۆن آسا بسۆچیت. (۹) مردم چه
اے سگین گرمیا ستنکت، بله تئوبه کنگ و
هڏایا شان و شئوکت دئیگئے بدلا، هما
هڏائے نامئے هلاپا کپرش کرت که اے
آزابانی سرا اهتیارى هستأت.

(۱۰) رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئے
تھتئے سرا ریټک. آیئے بادشاهی سیاہ و
تھار بوت و مردم چه اے پریشانیا وتی
زبان و للکان جایگا آنت. (۱۱) یہ وتی درد
و ریشان بُرزین آرشئے هڏائے هلاپا کپرش
کرت، بله چه وتی کاران تئوبه اش نکرت.

(۱۲) پدا ششمیا وتی دَرپ مزین کئور،
پراتئے سرا ریټک و کئورئے آپ هُشک بوت
تانکه روڊراتکی بادشاهانی راه ساپ بیت.

(۱۳) من سئے پلِیتین روہ دیست گوشئیگا
پُگل آنت که چه اژدیائے دپا، رسترئے دپا
و چه دروگین پیگمبرئے دپا در آيگا آنت.

(۱۴) اے هما پلِیتین روہ آنت که مؤجزه

پیش دارنت و سَجَّهین دنیائے بادشاہانی
کرا رئوننت کہ آیان پہ جنگ کنگا یکجاہ
بکننت، ہما جنگ کہ پرواکین ہدائے مزنین
روچا بیت.

۱۵ ”بچار، من دُرکائی کایان. بہتاور
ہما انت کہ آگہ مانیت و وتی پوُشاکان
تئیار داریت تانکہ آ جاندرہ در مئیئت و
آییئے ننگ گندگ مبیئت.“

۱۶ پلیتین روہان اے بادشاہ ہما
جاگھا مچ کرتنت کہ اِبرانی زبانا نامی
ہارمگدون انت.

۱۷ نون ہپتمیا وتی دَرپ گواتا ریئتک
و بُرزین تئوارے چہ پرستشگاہئے تھتا
آتک، گوشگا ات: ”کار ہلتگ.“ ۱۸ گروکان
جت، بُرزین تئوار و گرند بوت و آنچین
بلاہین زمین چنڈے آتک کہ چہ ہما وهدا
کہ انسان زمینئے سرا پیدا بوتگ، چُشین
زمین چنڈے نبوتگ، آنچین زورمندین

زمین چنڊے آت. (۱۹) مزنین شهر، بابل
 سئے ٹکرا بھر بوت و کئومانی شهر کیتنت
 و هُدايا مزنین شهر، بابل یات آت و وتی
 گزب و هِژمئے شرابئے پیالهی آییارا دات.
 (۲۰) هر جزیره گار بوت و هِچ کوه پَشت
 نکیت. (۲۱) بلاهیئن ترؤنگلے بوت. هر یک
 ترؤنگلے چل کیلوی کساسا گران آت و چه
 آسمانا مردمانی سرا کیت. آیان په
 ترؤنگلے توپانئے آزابا هُدائے هلاپا کُپر
 کرت، چیا که اے آزاب سک تُرسناک آت.

مزنین گهگ

(۱) رندا چه هما هیتین پریشتگان که
 هیت درپش گوئن آت، یگے آتک و گوئن من
 هبری کرت و گوشتی: ”بیا ادا من ترا هما
 مزنین گهگئے سزایا پیئش داران که بازیئن
 آپانی سرا نشتگ. (۲) گوئن آیا زمینئے
 بادشاهان زنا کرتگ و زمینا نشتگین مردم
 آییئے زنهکاریئے شرابا بیسار کرتگ آنت.“

۳) پدا پریشتگا منا روہئے تھا گیابانیا

برت و من جنینے دیست کہ انچین رژنا
سُھرین رستریئے سرا نِشتگات کہ کُپری
نامان پوشتگات و هیت سَرگ و ده کانٹی

پر ات. ۴) جنینا جَمو و رژنا سُھرین گد

گورا ات. گون تلاه و گرانبھاین سنگ و
مرواردا سمبھتگات. تلاھین پیالھے دستا
آتی کہ چہ بژناکین چیز و آییئے

زنھکاریانی پلِیتیان پُر ات. ۵) آییئے

پیشانیگا نامے نبشته ات کہ رازے ات:
”مزین بابل. گھبگانی و زمینئے پلِیتیان

مات.“ ۶) نون من دیست کہ جنین چہ

هْدائے پلگارتگینانی و ایسائے شاهدانی
هونئے نوشتگا نِشه و ملار ات. من کہ

دیست، سک هئیران و هَبگه منتان. ۷)

پریشتگا گون من گوشت: ”تئو پرچا
هئیران ائے؟ من ترا اے جنین و هما هیت
سَرگ و ده کانٹی رسترئے رازا گوشان کہ
جنین آییَا سوار انت. ۸) آ رستر کہ تئو

ديست، يڪ وهديا هست ات، نون
 نيست انت بله چه جُهليْن تَهْرونا در آيگي
 انت و برباديئِ نيْمگا رئوت. زمينا نِشتگيْن
 هما مردم که چه جهانئِ جوڙ بئيگئِ وهدا
 آياني نام ’زندئِ کتابا‘ نبشته نه انت، اے
 رسترا که گندنت هئيران بنت، چيا که اے
 رستر يڪ وهدے هست ات و نون
 نيست انت بله پدا آيگي انت.

- ۹) په اشيئِ سرپد بئيگا دانايْن سرے
 لوئيت. هپتيْن سر، هپت کوھ انت که آياني
 سرا جنين نِشتگ. هپت بادشاه انت هم،
- ۱۰) پنچئِ بادشاهي هلاس بوتگ، يگے
 انون بادشاه انت و دگه يگے انگت نئياتگ
 و آ، وهدے کئيت، اَلَم په کميْن وهديا
 مانيت. ۱۱) هما رستر که يڪ وهدے
 هست ات و نون نيست انت هشتمي انت،
 بله چه هپتيْنان يگے و تباھيئِ نيْمگا
 رئوت. ۱۲) و دهين کانٹ که تئو ديستنت،
 ده بادشاه انت که انگت هچ بادشاهي اش

نرستگ، بله آيان رسترئے همراهيا په يک
 ساهتيا بادشاهيئے اهتيار رسيټ. (۱۳) اے
 سجھيناني مکسد يک انت و اے وتی زور و
 اهتيارا رسترا دئينت. (۱۴) اے گون گورانډا
 جنگ کنت بله گورانډا اشان پرؤش دنت،
 چيا که آ، هداونداني هداوند و بادشاهاني
 بادشاه انت و هما که گون آيا گون بنت،
 آيئے تئوار جتگين، در چتگين و وپاداريں
 همراه انت.

(۱۵) نون پريشتگا منا گوشت: ”هما آپ
 که تئو ديستنت، همؤدا که گهبگ نشتگ،
 کئوم، مچی، راج و زبان انت. (۱۶) هما
 رستر و دهين کانٹ که تئو ديستنت گون
 گهبگا نيرت کنت، آيا وئيران و جاندر
 کنت، آيئے گوشتا ورنټ و آيا گون آسا
 سوچنت. (۱۷) چيا که هدايا آياني دلا داتگ
 که هدايے مکسدئے سرا کار بکننت،
 همشئور بنت و وتی بادشاهيا رسترا
 بدئينت تان هما وهدا که هدايے هبر سرجم

و پوره بنت. (۱۸) و هما جنین کہ تئو
دست، مزین شهر انت کہ زمینے سرے
بادشاهانی سرا هکمرانی کنت.

بابئے سرا زار و پریات

(۱) چه اے چیزان و رند من دگه
پریشته دیست که چه آسمانا ایر آگیا ات.
آیا مزین اهتیارے گون ات و زمین چه
آیئے شان و شوکتا رژنا بوت. (۲) گون
مزین تئواریا کوگاری کرت:

”کیتگ، کیتگ، مزین بابل،

نون پلپیتین روہانی مندجاه
بوتگ و

هر ناپاکین ارواہئے جاگه انت
و

هر ناپاکین مرگئے کدوہ انت و

هر ناپاک و بَرّناکين سَهدارئے
لَوگ اِنْت.

چيا که سَجّهين کئومان (۳)

آييئے زنائے مَسْت کَنوکیئ
شراب وارْتگ.

جِهائے بادشاھان گُون آييا زنا
کرتگ و

دنيائے سئوداگر چہ آييئے
زيادھين ائيش و آسودگيان

هستؤمند بوتگ اَنْت.

بابلئے سِزا

رندا من چہ آسمانا دگہ تئوارے (۴)
اِشکت، گَوْشگا اَت:

”او منی مردمان! چہ اِشيا در آيت

تانکہ شما اِشیئے گناہان
شریک مبیّت و

اِشیئے ازابِ شمئے سرا مکینت،

چیا کہ اِشیئے گناہ سر پہ سر آنت ۵
و آسمانا رستگ آنت و

ہدایا آییئے ردین کاریات
کرتگ آنت.

هرچے کہ آیا کرتگ گون آیا ہما ۶
پیما بکنیت و

دو سری بدئییتی،

ہما پیالہ کہ آیا ایر ریّتکگ،
چہ ہما پیالہا

پہ آیا دو سری ایر ریچیت.

ہمینچک کہ و تا شان و شوکتی ۷

داتگ و

ائیش و نوؤشئ تها زندی
گوازیئتگ،

نون همینچک آزابی بدئیئت،

چیا که وتی دلا گوشتگی:

’من ملکھے آن و تھتئ سرا
نِشتگان،

جنؤزامے نه آن و

هچبر پُرس نِگندان.

ایشانی سئوبا یک روچیئ تها آییئ (۸)
آزاب،

بزان مرک، پُرس و دُگال کاینت
و

آ گؤن آسا سوچگ بیت،

چياَ كه هُداوندين هُدا پُرواك
اِنَت و

آييئە دادرسيا كنت.

په بابلا سئە برا آپسۆز

زمينئە بادشاهان كه گۆن بابلئە (۹)
شهرآ زنا كرتگ و ائيش و نوښئە زندش
گوازيئتگ، وهده آييئە سُچگئە دوټان
گندنت، په آيا گريونت و پُرسیگ بنت.
(۱۰) آييئە آزا با كه گندنت، تُرسنت، دور
اوشتنت و گوشتنت:

”آپسۆز، آپسۆز، او مزين شهرآ!

او بابل، او مُهكمين شهرآ!

چياَ كه يگ ساهتيئە تها تئي
دادرسیئە وهده رست.

زمينئە سئوداگر گريونت و په آيا (۱۱)

پُرسیگ بنت، چیا که آیانی سامانان نون
 کس په بها نزوریت؛ (۱۲) تلاه، نگره،
 گرانبهاین سنگ و مِروارد، لیلمین گد، جَمو
 و هریر و رژنا سهرین گد و هر پیئیمین
 و شبوین دار، هر پیئیمین آجین چیز، چه
 گرانبهاین دار، بُرنج، آسِن و سِنگ مَرَمرا
 جوژ کرتگین چیز، (۱۳) دارچینی، مَساله،
 سوچکی، مُر، سوچگی، شراب، زئیتونئ
 ئیل، گهترین آرت، گندم، گوک و پس، اسپ
 و اسپ گاڑی، گلام و انسانی زِند.

(۱۴) هما بر و سمر که شمئے ارواه

په آییَا هُدوناک بوتگ،

چه شمئے دستا شتگ.

سجّهین زینتی و دَرپشوکیِن
 چیز

چه شمئے دستا شتگ انت و

نون هچبر در گيجگ نبت.

۱۵) اے چیزانی سئوداگر که چه اے
کھبگا هستؤمند بوتگ أنت، چه آییئے ازابئے
تُرسا دور دورا اوشتنت، گریونت و پُرسیگ
نبت. ۱۶) گوشت:

”آپسؤز، آپسؤز، او مزین شهر!

چیا که لیلمین گد، جمو و رُژنا
سُهرین پوُشاک گورا دئیگ
بوتئے و

گوُن تلاه و گرانبهاین سنگ و
مُرواردا سمبھینگ بوتئے،

۱۷) بله چُشین بلاهین مال و
مِلکت یک ساهتیئے تھا تباه
کنگ بوت.

سجھین ناھدا، جانشؤ و هما مردم که
دریایا سپر کنتت یا کار کنتت دور

اؤشتاتگ آتنت. (۱۸) وهدے آییئے سُچگئے
دوٹش دیست، کوگارِش کرت و گوشتِش:
”اے مزینِ شهرئے ڈولین، دگہ شهرے
بوتگ؟“ (۱۹) آهاک په سر بوتنت و
گریوان و مۆتک آرانا کوگار کنگا آتنت:

”آپسۆز، آپسۆز، او مزینِ شهر!

هما که دریایا بۆجیگِش
هست آت،

چه تئی مال و ملکتا
هستۆمند بوتگ آت،

بله یک ساهتیئے تھا تباہ کنگ
بوتئے.“

(۲۰) آییئے سرا شادهی کنیت، او
آسمانان!

شادهی کنیت، او هدائے
پلگارتگین مردمان، او کاسد

و پئيگمبران!

چياَ كه هُدايا اِشيئَ دادرسي
هما پئِما كرتگ كه اِشيا
گُون شما كرتگ.

بابلئِ آسر و آكبت

(۲۱) پدا پُرواكين پريشتگيا، جنتري تائِ
گدّين مزنين سِنگِ چست كرت و دريايا
دئور دات و گوشتي:

”گُون همِ ثرنديا مزنين شهر، بابل
جَهلاَد دئور دئيگ بيت و

پدا هچبر شوهاز كنگ بوَت
نكنت.

(۲۲) چَنگ جنوُك، سازگر، نل و سُرنا
جنوُكاني سازئِ تئوار

پدا هچبر تئِي تها اِشكنگ

نبیت.

هچ هُئرئے هُرمند

پدا هچبر تئیی تها شوهاز کنگ
نبیت.

جنتری تئوارے

پدا هچبر تئیی تها إشکنگ
نبیت.

چراگئے رژن

۲۳

پدا هچبر تئیی تها ندرپشیت.

سالونک و بانووری تئوارے

پدا هچبر تئیی تها إشکنگ
نبیت،

چیا که تئیی سئوداگر زمینئے
سکین مزین مردم

بوتگانٽ و

تئی جادوگریئے سئوبا،
سجھین کئوم رد دئیگ
بوتگانٽ.

پئیگمبر و هُدائے پلگارتگین (۲۴)
مردم و هرگس که دنیائے تھا
کُشگ بوتگ،

آیانی هُون اے شهرئے تھا در
کیت.

بابلئے کپئے سرا هُدائے شُگر

چه اے چیزان و رند من انچین (۱)
مزنین تئوارے اِشکت، گوشئیکا آسمانا
سکین بلاهین مچییئے تئوار ات، گوشگا
آنت:

”هَداوندا بنازینیت، هَلّیلویا.

رَکِينِگ و شَوکَت و زورِ مئے
هُدائِیگ اَنَت،

۲ چیا کہ آییئے دادرسی راست
و په اَدل اَنَت.

آیا هما مزنین کُهِگ سِزا داتگ

کہ زمینی گُون وتی زِنهکاریان
گُمراه کرتگات.

هُدایا چه آیا وتی هِزمتکارانی
هُونئے بیِر گیتگ.

۳ و آیان یک رندے پدا گوشت:

”هُداوندا بنازینیت، هَلیلویا.

اَبَد تان اَبَد چه کُهِگا دوت
چست بیت.

۴ پدا بیست و چارین کماش و

چارين سَهدار ديم په چير کپنت. تَهتے
سرا نِشتگين هُدااش پرستش کرت،
گوشَتش:

”آمين. هُداوندا بنازينيت، هَليلويا.“

گړا چه تَهتا تئوارے آتک، گوشَتی: ۵

”مئے هُدائے تئوسيا بکنييت،

او آيئے سَجَهيْن هِزمتکاران،

او سَجَهيْن هُداثرسان،

گسان و مزن!“

پدا من انچيْن تئوار اِشکت که چؤ ۶
مزين مچي و بازين آپ و ثرنديْن گُردانی
تئوارا اتنت که گوشَتش:

”هُداوندا بنازينيت، هَليلويا.

چيا که مئے پُرواکيْن هُداونديْن هُدا

هڪمراني ڪنت.

۷ گل بيٺن و شادهي بڪيٺن و

هماييا شان و شئوڪت بدئيٺن،

چيا ڪه گورانڌي سورئي وهڊ
آتڪگ و

آييئي بانورا وٽا تئيار ڪرتگ.

۸ آيا ليئمين، رڙنا و سپاين گڊ،

په گورا ڪنگا دئيگ بوتگ.

ليئمين گڊ، هڏائي پلگارتيگين مردمان
پهريزڪاري آنت.

۹ پڊا پريشتگا منا گوشت: ”نېشته

ڪن: بهتاور آنت هما ڪه گورانڌي سورئي
شاما لوڻگ بوتگ آنت.“ پڊا گوشتي: ”اے
هڏائي راستين هبر آنت.“

١٠) نون من آییئے پادانی دیما سُجدہ
 کنگا کپتان، بلہ منا گوشتی: ”چو مکن، من
 ہم تئی و تئی براتانی ڈولین
 ہزمتکارے آن کہ ایسائے شاہدیا دئینت.
 ہدایا پرستش کن. ایسائے بارئوا شاہدی
 دئیگ پئیگمبریئے جوہر انت.“

رستر پرؤش وارت

١١) من دیست کہ آسمانئے دپ پچ انت
 و منی دیما اسپیتین اسپ و اسپسوارے.
 اسپسوارئے نام ”وپادار و راست“ ات. پہ
 ادل دادرسی کنت و پہ ادل جنگ ہم کنت.
 ١٢) آییئے چم چو روکین آسا اتنت و
 بازیں تاجے سرا اتی. آییئے سرگئے سرا
 نامے نبشتہ ات کہ آییئے جندا ابید، دگہ
 گسا اے نام نزانت. ١٣) آیا ہونا مینتگین
 کباہے گورا ات و نامی ”ہدائے گال“ ات.
 ١٤) آسمانی پئوج، ہمایئے پُشتا گوں
 اتنت، اسپیتین اسپان سوار و سپا و

اسپیتین لیلْمین پۆشاک گؤرا.

(۱۵) چه اسپ سوارئے دپا تیزین زهمے
در آیکا انت تانکه گؤن اشیا کئومان بجنه
و گؤن آسنین آسایا آیانی سرا هکمرانی
بکنت. آ، پرواکین هدائے گزب و هژمئے
(۱۶) شرابکشی هئوزا لگت دئیگا انت.
آییئے کباه و رانئے سرا نامے نبشته انت:
”بادشاهانی بادشاه و هداوندانی هداوند.“

(۱۷) پدا من دیست که پریشته گے رۆچئے
تها اوشتاتگ. گؤن بُرزین تئواریا سجھین
مُرگانی نیمگا کوکاری کرت که آسمانئے
نیاما بال آتنت:

”بیایت و په هدائے مزین شاما مچ
بییت،

(۱۸) تانکه شما بادشاهانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پُرواکيَن مردمانی گوشت،

اسپ و اسپسوارانی گوشت،

سجھيَن مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و گسان و
مزينانی گوشتا بوریت.

نون من رستر دیست و زمينئ (۱۹)

بادشاه و آیانی پئوج هم دیستنت که گون
اسپسوار و آییئ پئوجا په جنگا مچ
بوتگ آتنت. (۲۰) و رستر، هما دروگین

پئیگمبرئ همراهیا گرگ بوت که رسترئ
دیما مؤجزهی پیش داشتگات. گون اے
مؤجزهان، آییما هما رد داتگ آتنت که
رسترئ نشانیش زرتگات و آییئ بُتش
سُجده کرتگات. دوین، زندگا هما گورما
دئور دئیگ بوتگ آتنت که گون آس و

گوکرتا بُن ات. (۲۱) آدگه پئوجی گون
اسپسوارئ زهما که چه آییئ دپا در آیگا

آت کُشگ بوتنت و سَجَّهين مُرگان و تا چه
آیانی گوشتا سیرلاپ کرت.

هزارين سال

① رندا من پريشتگے ديست که چه
آسمانا اير آيگا آت. آييا جُهليِن تَهَتروئے
کليت و مزنيِن زمزيلة دستا آت. ② و آييا
اژديا گيت و په هزار سالا بست، بزان هما
کديمی مار که اِبلِيس و شئيتان انت. ③
جُهليِن تَهَتروئے تها دئوری دات و
تَهَتروئے دپی کُبل کرت و مُهر جت که تان
اے هزارين سال پوره مِبت، آدگه برے
کئومان رَد دات مِکنت. چه هزارين سالان و
رند، اَلما شئيتان په گَمکيِن وهديا آزات
کنگ بيت.

④ رندا من تَهَت ديست و آ که تَهَتانی
سرا نِشتگ آتنت، آيان دادرسيئے اِهتیار
دئِیگ بوت. و من همایانی ارواه ديستنت
که آیانی سر په ايسائے بارئوا شاهدي

دئِیگ و هُدائے هبرئے سئو با بُرگ
 بوتگ آتنت، همایانی که رستر و آییئے بُتَش
 سجدہ نکر تگات و وتی پیشانیگ یا
 دستئے سرا آییئے نشانِش نزر تگات. آ پدا
 زندگ بوتنت و هزار سالا گوَن مَسِیها
 هُکمرانی اش کرت. (۵) اے ائولی جاہ
 جَنگِ اِنْت. پَشْت کِپتگِیَن مُردگ، تان هما
 وهدا پدا زندگ نبوتنت که اے هزارِیَن سال
 پوره نبوتگ آتنت. (۶) بَهتاوَر و پاک و
 پَلگار اَنْت هما که اے ائولی جاہ جنگا
 شریک بِنْت، دومی مرکا آیانی سرا هِچ
 اِهتیار نیست و آ، چِه هُدا و مَسِیھئے نیَمگا
 دینی پیشوا جوَر بِنْت و گوَن مَسِیها تان
 هزار سالا هُکمرانی کنت.

شئیتانئے گڈی سزا

(۷) وهدے هزارِیَن سال سَرجم بِنْت،
 شئیتان چِه وتی بندی جاها آزات کنگ بیت
 و (۸) زمینئے چارِیَن کُنڈانِ نِشتگِیَن
 کئومانی رَد دئِیگا رئوت که آجوج و

ما جوج أنت. إشان په جنگا مچ کنت. اے
 دریائے ریکانی کساسا باز بنت. (۹) اے
 سجھین کئوم دیم په زمینے پراھین پئا
 بُرزاد بوتنت و هُداے پلگارتگین مردمانی
 اُرد و دُستناکین شہرِش چپ و چاگرد
 کرت، بلہ آسے چہ آسمانا جہلاد آتک و
 ائری بُرتنت. (۱۰) پدا إشانى رد دئیوک،
 ابلیس، آس و گوگرتئے گورما دئور دئیگ
 بوت، همؤدا کہ رستر و دروگین پیگمبر
 أنت. إشان، شپ و روچ، ابد تان ابد آزاب
 رسیت.

بلاھین اسپیتین تھت

(۱۱) رندا من بلاھین اسپیتین تھتے
 دیست و ہما ہم کہ تھتے سرا نشتگات.
 زمین و آسمان چہ آییئے دیما تتکنت و پہ
 زمین و آسمانا هچ جاگھے پشت نکیت. (۱۲)
 من مُردگ دیستنت، مزن و کسان، کہ
 تھتے دیما اوشتاتگاتنت. کتاب پچ کنگ
 بوتنت و دگہ کتابے ہم پچ کنگ بوت،

”زندئے کتاب“۔ مُردگ وتی کرتگیں کارانی
ہسابا دادرسی کنگ بوتنت، ہما کارانی
ہسابا کہ کتابانی تھا نبشتگات۔ (۱۳)

دریایا وتی لاپئے مُردگ در کرتنت و مرک و
مُردگانی جھانا ہم وتی توکئے مُردگ در
کرتنت و ہریگے وتی کرتگیں کارانی
ہسابا دادرسی کنگ بوت۔ (۱۴) مرک و
مُردگانی جھان، آسئے گورما دئور دئیگ
بوتنت۔ اے آسئے گورم، دومی مرک انت۔
(۱۵) اگن کسیئے نام ”زندئے کتابئے“ تھا
نبشتہ نہ ات، آ، آسئے گورما دئور دئیگ
بوت۔

نوکیں آسمان و نوکیں زمین

(۱) رندا من نوکیں آسمان و نوکیں
زمینے دیست چیا کہ ائولی آسمان و ائولی
زمین گار بوتگاتنت و دریا ہم نون
نیست ات۔ (۲) و من پاکیں شہر دیست،
نوکیں اورشلیم، چہ ہدائے نیمگا چہ

آسمانا ایڙ آیگا آت. بانوڙیئے ڈئولا تئیار
کنگ و په وتی لوگ واجها سمبھینگ
بوتگا آت. (۳) و من بُرزیں تئوارے اِشکت
که چه تھتا پیداک آت، گوشگا آت:

”بچار! هُڊائے منندجاه مردمانی کُرا
اِنت،

نون آ و ت آيانی کُرا نندوگ
بیت.

آ، هُڊائے مردمَ بنت و

هَڊا و ت گوَن آيان یکجاه بیت.

(۴) هَڊا چه آيانی چَمَان هر
آرسیا پَهکَ کنت.

مرک نون پَشت نکپیت و

نه پُرس و نه زاری و نه درد
بیت،

چیا کہ پیسریگین چیز
گوستگ انت.

۵) هما کہ تھتے سرا نشتگات،

گوستی: ”بچار، من سجھین چیزان چہ
نوکسرا اڈ کنان.“ پدا گوستی: ”نبشته کن،
چیا کہ اے ہبر پراہتبار و راست انت.“

۶) چش ہم منا گوستی: ”کار هلنت.

بندات من آن و ہلاسی من آن، بُنگیج و
آسر. هما کہ تُنیگ انت، من آیا چہ زندے
چمگا میت و بے زرا آپ دئیان. ۷) هما کہ

سوہین بیت، اے سجھین چیز میراسا
رسنت، من آییئے ہدا بان و آ منی چک

بیت. ۸) بلہ لگور و ناباور و هما کہ بڑناک

انت، ہو نیگ و زہکار و جادوگر و
بت پرست و سجھین دروگبند، ایشانی آسر
اش انت کہ آسے گورما گون آس و گوکرتا
سوچگ بنت. اے دومی مرک انت.“

نوکین اورشلیم

۹ چہ ہما ہیتین پریشتگان کہ چہ

گڈی ہیتین آزابان پُرین ہیت دَریش گُون
آت، یگے آتک و منا گوشتی: ”ادا بیا، من
ترا بانورا پیس داران، گورانڈے لوگبانکا۔“

۱۰ آیا روہے تھا منا بلاہین و بُرزین

کوہیئے سرا برت و پاکین شہر، اورشلیمی
پیش داشت کہ چہ ہدائے نیمگا چہ آسمانا

ایر آیگا آت و ۱۱ گُون ہدائے شان و

شوکتا دَریشگا آت۔ اشیئے دَریشناکی چو
گرانبھاین سنگ، اکیکے ڈولا ساپ آت۔

۱۲ بلاہ و بُرزین دیوالے ہست آتی و

دوازده دروازگ کہ ہر دروازگئے دیا
پریشتگے اوشتاتگ آت و دروازگئے سرا
نامے نبشتگ آت۔ اے اسرائیلے دوازدهین

گیلہانی نام آتنت۔ ۱۳ روڈراتکا سئے

دروازگ، شمالا سئے دروازگ، جنوبا سئے
دروازگ و روئندا ہم سئے دروازگ آتنت۔

۱۴ شہرے دیوالا دوازده بُرد ہست آت و

آیانی سرا گورانڈے دوازدهین کاسدانی

نام آتنت، هر يکيئے سرا يک نامے.

(۱۵) هما که گوَن من هبرا آت، گد و

کِساس کنگي تلاهيَن لئے گوَن آتي که
شهرآ و آييئے دروازگ و ديوالا گد و کِساس
بکنت. (۱۶) و شهر چارگنڈ آت، همينچک که

اِشيئے ذِراجي آت همينچک پُراهي.
پريشتگا شهر گوَن لئا گد و کِساس کرت،
سَرجميا کِساس دو هزار و دو سد
کيلوميتَر آت. ذِراجي، پُراهي و بُرزي يگيَن
گدا آتنت. (۱۷) پدا آييئے ديوالی گد و

کِساس کرت. انساني گد و کِساسئے هسابا
که پريشتگ کار بندگا آت، ديوال کِساس
شست و پنج ميتَر آت. (۱۸) شهرئے ديوال

چه يَشما جوَر کنگ بوتگ آت و شهر چه
آنچيَن پهکيَن تلاها که چو شيشگا ساپ

آت. (۱۹) ديوالئے بُنرد گوَن هر وړيَن

گرانبهايَن سِنگان سينگارگ بوتگ آت. ائولي
بُنرد يَشَم آت، دومي نيلُم، سئيمي اكيک،

چارمی زُمُرْد، (۲۰) پنچمی سِنگِ سُلَیْمَان،
ششمی رُوبی، هِیْتَمی تَلاهِ رَنگِیْن آکوت،
هشتمی بئیرل، نُهمی پُکراج، دهمی
شونزین اکیک، یازدهمی پیروژه،

دوازدهمی جَموئین آکوت. (۲۱) دوازدهمین
دروازگ چه مُرواردا جوژ کنگ بوتگ آتنت،
هر یک دروازگے چه یک مُرواردیا و شهرے
پُراهِیْن دَمک چه پَهِکِیْن تَلاها جوژ کنگ
بوتگ آت، چو شیشگا ساپ.

(۲۲) مَن اِشیئے تَها هِچ پَرستشگاه
نَدیست، چیا که پُرواکِیْن هُداوندِیْن هُدا و
گُوراند اِشیئے پَرستشگاه اَنت. (۲۳) و شَهرَا
نَه رُوچ پِکار اِنت و نَه ماہ که آییَا رُژنا
بکنت، چیا که هُدائے شَان و شُوکَت اِشیَا
رُژنا کنت و گُوراند اِشیئے چِراگ اِنت. (۲۴)
کُوم اِشیئے رُژنئے تَها گَام جَننت و زَمینئے
بَادشاه وَتِی شَان و شُوکَتَا اِشیئے تَها
کَارنت. (۲۵) اِشیئے دروازگ هِچبر رُوچَا بَنَد

٢٦) نبت چيا كه اوڏا هچبر شپ نبت. سڄهين ڪئوماني شوڪت و شرپ اشيئ تها آرگ بنت. ٢٧) هچ پئمين پليتين چيز يا هما كه بژناڪين كار ڪنت و دروگ بندت، اوڏا پترت ڪنت، بس هما شت ڪنت كه آياني نام ”زندئ ڪتابا“ نيسگ بوتگانٽ، هما گورانڏئ ڪتابا.

زندائپ ڪئور و زندئ درچڪ

١) رندا پريشتگا منا زندائپ ڪئور پيش داشت كه چو بلورا ساپ ات. چه هدا و گورانڏئ تهتا در آيگا انت و ٢) شهرئ بازارئ نياما تچان انت. ڪئورئ اء دست و آدستا زندئ درچڪه كه دوازده بر و سمر ڪاريت، هر ماه چه برا بار انت و درچڪئ تاك په ڪئوماني ذراه ڪنگا درمان انت. ٣) و هچ پئمين نالتے پشت ڪپيت. هدا و گورانڏئ تهت همودا بيت و آيئ هزمتكار آيئ هزمتا ڪنت. ٤) آيئ

چھرگا گندنت و آییئے نام آیانی پیّشانِیگانَ
بیت. ⑤ اوّدا هچبر شپَ نبیت، چراگ و

روچئے رُژنئے زلورتِ نبیت، چیا کہ
هُداوندین هُدا وت آیانی سرا وتی رُژنا
دْرِیشینیت و آ، اَبَد تان اَبَد هُکمرانی کنت.

گڈی هبر

⑥ پریشتگا گوَن من گوشت: ”اے هبر
پُراھتبار و راست اَنَت. و هُداوند،
پیگمبرانی روھئے هُدایا، وتی پریشتگ
دیم داتگ کہ آییئے هِزمتکاران اے چیزان
پیش بداریت کہ اَلّا زوتِ بیگی اَنَت.“

⑦ ”بچار، من ایسا زوتِ پیداک آن.
بَھتاوَر هما اِنَت کہ هَمے پیّشگوئیئے هبرانی
پرمانبرداریا کنت کہ اے کتابا مان اَنَت.“

⑧ و من یوھنّا، هما آن کہ اے چیزِی
اِشکتگ و دیستگ اَنَت. وهدے من اِشکت و
دِیست، هما پریشتگئے پادانی دیمَا پِه

سُجدها کپتان کہ منا اے چیزِی پیش
داشتنت. (۹) بلہ آیا منا گوشت: ”نہ، چو

مکن. من ہم تئی و تئی براتین
پیگمبرانی ڈولین ہزمتکارے آن و
ہمایانی ڈولینے آن کہ اے کتابے ہبرانی
منوٰک انت. ہدایا پرستش بکن. (۱۰) رندا
منا گوشتی: ”اے کتابے پیگمبریئے ہبران
مُہر مجن، چیا کہ وهد نون نزیک انت. (۱۱)
ہما کہ بدی کنت، بلّ انگت بدی کنت، ہما
کہ پلّیت انت، بلّ انگت پلّیت انت و ہما کہ
پہریزکار انت، بلّ انگت پہریزکاری کنت و
ہما کہ پاک و پلگار انت، بلّ انگت پاک و
پلگار انت.“

(۱۲) بچار، من ایسا زوت پیداک آن و
منا مژ گون کہ ہرگسا آییئے کارئے ہسابا
مژ بدئیان. (۱۳) بندات من آن و ہلاسی من
آن، ائولی و آہری، بُنگیج و آسر.

(۱۴) بہتاور ہما انت کہ وتی پوشاکان

شۆدنت تانکه چه زِندئے درچکا ورگئے
اجازتش بیت و چه شهرئے دروازگان، تها
شت بکننت. (۱۵) بله گُچک، جادوگر،

زِنهکار، هُونیگ، بُت پرست و هرگس که
دروگ بندیت و گوَن دروگا مِهَر کنت، اے
سجّهین چه شهرا دُن بنت.

(۱۶) ”من که ایسا آن، وتی پریشتگ دیّم
داتگ تانکه کلیسایانی هاترا شمارا اے
چیزانی شاهدیا بدنت. من داوودئے ریشگ
آن و داوودئے پُشید هم. سُهبئے رُژناین
استار من آن.“

(۱۷) پاکین روہ و بانوَر گوشت: ”بیا.“

هما که اشکنت، بِل گوشت
”بیا.“

هما که تُنیگ انت، بِل کئیت،

هما که لوئوک انت بِل چه

زَنداپا مټ و بے زړا
زوریت.

١٨ من په هرگسا که اے کتابئے

پیشگوئیئے لَبزانِ اِشکنګا اِنْت، شاهدِی
دئیان که اګن گسے اِشانی تها چیزے گیّش
بکنت، هُدا آییئے سرا هما آزاران گیّش کنت

که اے کتابئے تها نبشته اَنْت. ١٩ و اګن
گسے چه کتابئے پیشگوئیئے هبران چیزے
در بکنت، هُدا چه زَندئے درچکا و چه
پاکین شهرا که اے کتابئے تها آیانی بارئوا
نبشته اِنْت، آییئے بهرا در کنت.

٢٠ هما که اے چیزانی شاهدیا دنت،
گوشیت: ”هئو، من زوټ پیداک آن.“

اَنچش بات. آمین. بیا، او
هَداوندین ایسا!

٢١ هَداوندین ایسائے رهمت گون شما
سجّهینان بات. اَنچش بات. آمین.